

سلام کردستان به پزشکيان
جلوی تبعیض و فساد می ایستیم

مذاکره یا مقابله؟
رویکرد نامزدهای ریاست جمهوری به تحریم‌ها

ریشه خرابی‌ها
تقدم اصلاح سیاسی بر اصلاح اقتصادی

هیئات من الچای دیش

گروه فشار تلاش کردند
سخنرانی ظریف را در کاشان به هم بریزند

یادداشت روز

خاستگاه سیاست

دعوت به مشارکت فی‌نفسه نمی‌تواند
حمل بر موافقت یا مخالفت با حقوق بشر شود

عمادالدین باقی
جامعه‌شناس
ویژه‌شناس حقوق بشر

سال ۱۳۸۵ سر مقاله‌ای در روزنامه شرق داشتم تحت عنوان «آشوبیدن فعال سیاسی و فعال حقوق بشر». لب مطلب این بود که نشان دهم میان کنش‌گری سیاسی حقوق بشری تفاوت‌ها و مرزبندی‌هایی وجود دارد و یک مدافع حقوق بشر نباید کار سیاسی نکند. از مثال‌هایی که زده‌ام این است که در جریان انتخابات، یک مدافع حقوق بشر می‌تواند درباره معیارهای انتخابات سالم، منصفانه و آزاد و درباره مشارکت و عدم مشارکت سخن بگوید اما اینکه به طور مصداقی له یا علیه کاندیدایی وارد عمل شود و در ستادهای انتخاباتی فعال شود با کار حقوق بشری همخوانی ندارد. وقتی من چنین مشی را تعریف می‌کنم خودم هم باید به آن ملتزم باشم. به همین دلیل سال ۸۸ هم وقتی جناب آقای کروبی دعوت به همکاری در ستادشان کردند همین توضیحات را بیان کردم و ایشان هم پذیرفتند. در نتیجه هیچ وقت به ستاد ایشان نرفتم اما به صورت شخصی دو یا سه نفره در منزل ایشان با ایشان گفت‌وگو می‌کردیم و چارچوب همفکری و مشورت من هم بحث‌های مربوط به حقوق شهروندی و حقوق بشر بود. یکی از برون‌داده‌های آن، بیانیه معروف و ارزشمند آیت‌الله کروبی در مورد جلوگیری از اعدام‌های زیر ۱۸ سال بود. طبیعتاً بنا به این ملاحظات من نمی‌توانم از نامزد مشخصی حمایت کنم و اما بحث در مورد مشارکت یا عدم مشارکت هیچ منعی با اصول کار حقوق بشری ندارد. ساده‌ترین راه برای من این است که تزه‌طلبی پیشه کنم، خود را از معرض فحش خوردن و دشنام و سوء تفاهم کنار نگه دارم و به خاطر حرفه حقوق بشری‌ام فقط به بیان شرایط و معیارهای یک انتخابات آزاد بپردازم. کاری که هر کس می‌تواند انجام بدهد به طوری که نه سیخ بسوزد و نه کباب! و سخن ایده‌آل بر زبان رانند و ژست اپوزیسیون هم گرفته باشم اما مدل دیگری از اپوزیسیون وجود دارد که دغدغه واقعی برای تغییر وضع موجود دارد حتی به قیمت تضحیه خود. بیشتر فکر می‌کنم دلم می‌خواهد از این نوع باشم، یعنی اگر چه به لحاظ شخصی راجع به کاندیدایی بحث نمی‌کنم اما در حد مشارکت یا عدم مشارکت در انتخابات، حق و وظیفه خودم می‌دانم که گفت‌وگو داشته باشم.

پذیرش مشارکت در انتخابات از طرف

کنش‌گران

بحث‌های من بیش از آنکه ناظر به مشارکت باشد، ناظر به نقد منطقی است که به نظر می‌رسد در لفافه تحریم، منطق نادرست و کلیشه‌های گمراه‌کننده‌ای را در اذهان القای می‌کنند و جامعه از این رهگذر آسیب می‌بیند. اساساً مدافع مطلق تحریم یا مشارکت بودن، نوعی بی‌خردی است چون عقلانیت یعنی تحلیل مشخص از شرایط مشخص و برآورد امکانات و انتظارات و هزینه و فایده. دعوت به مشارکت هم فی‌نفسه نمی‌تواند حمل بر موافقت یا مخالفت با حقوق بشر شود همچنین سیره عقلا و متشرعه در اینجا هم می‌شود، عرف و سیره جهانی حقوق بشر. من طبق همان عمل می‌کنم.

ادامه در صفحه ۵

سازندگی بررسی می‌کند: چه کسانی نامزد پوششی هستند؟

نظرسازی برای اجماع

آیا قرار است جلیلی که در شهرستان‌ها آرای بیشتری دارد به سود قالبیاف کنار رود
یا قالبیاف که در کلان‌شهرها از شانس بیشتری برخوردار است به سود جلیلی کناره‌گیری می‌کند؟

اکبر منتجبی
سرمدیبر

شاید تلاش‌های علیرضا زاکانی برای عصبانی کردن دکتر مسعود پزشکیان آنجا فرو ریخت

که پزشکيان در سومين مناظره تلویزیونی گفت به انتقادات این آقای زاکانی اهمیت نمی‌دهم چون قرار نیست تا آخر رقابت‌ها بماند. از آن زمان به بعد به هم‌ریختگی در چهره علیرضا زاکانی بسیار مشهود بود. او که تصور می‌کرد در یک زمین بازی، تنها

بازیکن حمله است، با آن شوت پزشکيان که با متانت و آرامش زده شد تا به تور دروازه زاکانی بچسبد، آنچنان به هم ریخت که تا آخر مناظره توانست خودی نشان دهد. حتی می‌توان گفت آن گلی که پزشکيان زد، دو نامزد اصلی جبهه خالص‌ساز را نیز به

ادامه در صفحه ۸

رهنمود

رهبر انقلاب اسلامی در دیدار مسئولان قوه قضائیه: از اظهارات دشمن شادکن پرهیز کنید

رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح روز گذشته در دیدار مسئولان قوه قضائیه، «حل و فصل مسائل و اختلافات مردم بر اساس عدالت» و «جلوگیری از عبور از خط قرمز قانون» را از مسئولیت‌های اصلی دستگاه قضا برشمردند و افزودند: مهم‌ترین وظیفه دستگاه قضایی، اجرای شجاعانه و بدون ملاحظه عدالت است. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در ابتدای این دیدار با گرامیداشت یاد شهدای دستگاه قضا از جمله شهید بهشتی همچنین شهید رئیسی که سابقه برجسته‌ای در قوه قضائیه داشته است از زحمات رئیس، مسئولان، قضات و کارکنان شریف این قوه صمیمانه تشکر کردند. رهبر انقلاب اسلامی با تأکید بر اینکه در قرآن و سایر منابع اسلامی بر کمتر مسأله‌ای مانند «عدالت» تکیه شده است، شجاعت را لازمه اجرای عدالت دانستند و گفتند: به فرموده امام سجاد (ع)، قوه قضائیه باید به گونه‌ای عمل کند که دشمنان خود را از ظلم و جور مصون بمانند و دوستان نزدیک از جانبداری غیرعادلانه مأیوس باشند؛ که اگر این گونه شود، مسأله بسیار مهم «امنیت روحی و روانی مردم» تأمین خواهد شد. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با اشاره به لزوم برنامه‌محوری قوه قضائیه و اسناد خیلی خوب تحول در این قوه افزودند: باید این اسناد را به شکلی اجرا کرد که اثر محسوس در شاخص‌های مهم قضایی بگذارد. ایشان کم شدن زمان رسیدگی به پرونده‌ها، استحکام و اتقان احکام دادگاه‌های بدوی که منجر به کاهش نقض آراء در روند تجدیدنظر می‌شود و کاهش گزارش‌ها و شکایات به سازمان بازرسی را از جمله شاخص‌های مهمی خواندند که باید با اجرای اسناد دستگاه قضا بهبود یابد.

رهبر انقلاب اسلامی، کثرت پرونده‌های قضایی را موجب فشار روی قضات و کاهش احتمالی اتقان احکام دانستند و گفتند: برای حل مشکل کثرت پرونده‌های قضایی باید فکری اساسی کرد. ارتقای دانش قضایی همه قضات با استفاده از ظرفیت دانشگاه علوم قضایی و تقویت نیروهای جهادی، دو توصیه دیگر رهبری به مسئولان دستگاه قضا بود. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با ابراز دغدغه نسبت به کم بودن سرعت رسیدگی به پرونده‌های دارای بازداشتی و در نتیجه طولانی شدن مدت بازداشت موقت افراد، گفتند: تکلیف این‌گونه اشخاص را باید زودتر مشخص کرد تا کسی به علت طولانی شدن رسیدگی به پرونده در سختی زندان قرار نگیرد. رهبر انقلاب همچنین با اشاره به لاینحل بودن مشکل برخی زندانی‌های دارای بدهی افزودند: برخی اشخاص اگر تا آخر عمر هم در زندان باشند، قدرت پرداخت بدهی خود را ندارند که این مشکل باید علاج شود. تأکید بر استناد قضات به قوانین داخلی و نه منابع حقوق بشر غرب، ادامه بازدیدهای میدانی رئیس دستگاه قضا و پیگیری اجرای تصمیمات امیدافزایی گرفته شده در این بازدیدها، نکات دیگر سخنان رهبر انقلاب بود. ایشان در جمع‌بندی این بخش از سخنان خود گفتند: به گونه‌ای عمل کنید که افکار عمومی، قوه قضائیه را عدالت‌خانه و مرکز احقاق بدون ملاحظه حقوق بدانند. رهبر انقلاب در بخش پایانی سخنان‌شان توصیه‌های مهم خطاب به نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری بیان کردند. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای برنامه‌های انتخاباتی تلویزیون را خوب و باعث آشنایی مردم با دیدگاه‌های گوناگون خواندند و خطاب به نامزدهای انتخابات گفتند: مباحث نامزدها در تلویزیون یا اظهارات دیگر آنها موجب نشود که یک نامزد برای غلبه بر رقیب، حرف دشمن‌پسند و دشمن‌شادکن بزند. ایشان افزودند: فرض بر این است که همه نامزدها، ایران و جمهوری اسلامی را دوست دارند؛ چون می‌خواهند در این نظام و برای خدمت به مردم، رئیس‌جمهور شوند. بنابراین نباید به گونه‌ای صحبت کنند که دشمن خوشحال شود. در ابتدای این دیدار، رئیس دستگاه قضا تشکیل مداوم کارگروه‌های مشترک قوه قضائیه و دولت را از مهم‌ترین اتفاقات مطلوب یک سال گذشته عنوان کرد. آقای ازبای اقداماتی چون «ایجاد سند به‌روز شده تحول قوه قضائیه»، «همکاری با قوا برای اصلاح قوانین اقتصادی و جلوگیری از ورشکستگی برخی کارخانجات بزرگ تولیدی»، «ورود جدی به رفع مشکلات حقوقی اراضی مردم»، «ارتقاء نظارت میدانی بر گمرکات، بنادر و انبارها»، «رصد هوشمند فعالیت‌های عمرانی و کاهش چشمگیر ساخت‌وسازهای غیرمجاز»، «بیش از ۴۰۰ هزار ملاقات مردمی مسئولان قضایی در سراسر کشور» و «پیگیری جدی دیپلماسی قضایی با همکاری ستاد حقوق بشر و وزارت خارجه» را از مهم‌ترین اقدامات این دستگاه برشمرد.

پزشکیان در سفرهای انتخاباتی‌اش به کردستان و شیراز تأکید کرد:

با قدرت جلوی تبعیض و فساد می‌ایستم

گروه سیاسی: در جریان برگزاری تبلیغات کاندیداهای چهاردهمین دوره ریاست‌جمهوری و تعیین نهمین رئیس‌جمهور ایران، مسعود پزشکیان روز گذشته در سومین سفر استانی‌اش به سنندج رفت. او در ابتدای ورودش به فرودگاه کردستان در جمع خبرنگاران حاضر شد و به سوالات آنها پاسخ داد و قصدش از سفر به این خطه ایران را البته به زبان کردی، دیدار با مردم وفادار و ایران‌دوست کردستان اعلام کرد. یکی از خبرنگاران از او سوال کرد که آیا تا آخر انتخابات می‌ماند یا خیر؟ پزشکیان در جواب تأکید کرد: «مگر قرار است نمانم؟ ما تا آخر هستیم از بقیه برسید، هستند یا نه؟!» همچنین پزشکیان اولویت‌های دولتش

را رسیدگی به مناطق محروم به ویژه در مرزها عنوان کرد و گفت: قطعاً به بی‌عدالتی‌های منطقه‌ای پایان خواهم داد. پس از فرودگاه، پزشکیان به مزار شهدای سنندج رفت و ادای احترام کرد و پس از آن با حضور در پارک سپیدار مورد استقبال حامیان خود قرار گرفت. او در جمع مردم هم به زبان کردی سخنرانی و به مناظره جمعه‌شب اشاره کرد و افزود: فردی گفت: نمی‌گذارم رئیس‌جمهور شوی، مگر تو چه کاره‌ای؟! مردم تصمیم می‌گیرند که به چه کسی رای بدهند یا نه. مردم اگر در صحنه باشند، ثابت خواهند کرد که این‌گونه نخواهد بود. امیدوارم با حضور شما اقتدار را برگردانیم. ما با قدرت جلوی تبعیض و فساد خواهیم ایستاد. به گفته این کاندیدا، اینکه وقتی غیرشفاف عمل می‌کنیم که عده‌ای در تحریم، نفت را چگونه فروخته‌اند، پول را چگونه وارد کردند و آن پول کجا می‌رود؟! عده‌ای آقازاده تبلیارد می‌شوند و سرمایه این مملکت را در این هوای آلوده می‌برند اما ما هوا را شفاف خواهیم کرد. ما زندگی آرام برای

تمام مردم و کردستان می‌خواهیم، ما از تبعیض و نامردی و قلدری و زورگویی بیزاریم. پزشکیان درخصوص رفتار تند با زنان و دختران گفت: ما با هر برخورد خشن و غیرانسانی مخالف هستیم و اجازه نخواهیم داد، برخوردی انجام شود. فرقی بین زن و مرد نیست. مرد و زن و هر کسی که عمل صالح انجام دهد، حیات طیبه به دست خواهد آورد، اقتدار مملکت به مردم آن جامعه است، این قدرت زاییده امنیت و قدرت نظامی است. جامعه به خاطر ناعدالتی و تبعیض از ما گریزان است. هر فرد باید بر اساس شایستگی، جایگاه خود را پیدا کند. باید عدالت را در توسعه سیاسی و اقتصادی اعمال کنیم. حاکمان و مدیران جامعه باید با مردم صادق باشند. وی در ادامه افزود: ما مسئولان و هر کسی که در جامعه زندگی می‌کند باید در مقابل صحبت‌های خود عمل داشته باشد. آیا ما به وعده‌های خود صادق هستیم؟ اگر ما و حاکمان به مردم با این دید نگاه کنیم؛ شکاف در جامعه

و قومیت‌ها وجود نخواهد داشت. زیرا گروهی فکر می‌کنند، عقل کل بوده و بقیه مردم اجنبی و خودفروش هستند. ما برای اینکه این بازی را به هم بزنیم و تنها یک گروه در صحنه نباشند باید در صحنه حضور داشته باشیم. تمام کسانی که در این خاک زندگی می‌کنند، حق انتخاب دارند. وی در پایان سخنانش گفت: من مثل شما هستم. تعریف زیادی نباید توهم به وجود بیاورد. وظیفه ما پاسخگویی و صادق بودن با شماست. اگر زیاد تعریف کنید، من هم به دیکتاتور تبدیل خواهم شد.

قول پزشکیان به زنان

همچنین مسعود پزشکیان روز گذشته در ادامه سفرهای انتخاباتی‌اش به شیراز سفر کرد. آذری‌جهری که یک روز قبل از پزشکیان در شیراز بود به استقبال او رفت و دست‌درست یکدیگر در ورزشگاه دستگیر در جمع مردم حاضر شدند. پزشکیان در سخنرانی‌ای که در این ورزشگاه داشت، این قول را داد که به فکر زنان، جوانان، دانشجویان، کشاورزان، اقوام و همه‌همه باشد و به هیچ وجه زیر بار زور، تبعیض و بی‌عدالتی نرود. او همچنین گفت، تلاش خواهد کرد، شیراز و فارس که زمانی محل امپراتوری در ایران قدیم بود را به جایگاه واقعی‌اش برساند زیرا ملتی که از گذشته خود بی‌خبر باشد، آینده خود را نمی‌تواند تأمین کند و مردم شیراز میراث‌دار کوروش هستند. او با تأکید بر اینکه من صدای بی‌صدایان، محرومان، مظلومان، افتادگان، روستاییان و همه اقوام خواهم بود، مطمئن باشید، اضافه کرد: امید است در روز هشتم تیر ماه با حضور در صحنه بتوانیم جشن پیروزی بگیریم.

محمدجواد ظریف در کاشان:

هیاهات من الچای دیش

محمدجواد ظریف هم که عضو ستاد انتخاباتی مسعود پزشکیان، نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری است، جمعه‌شب به کاشان سفر کرد و در حسینیه چهل‌تن کاشان سخنرانی داشت. او در این سخنرانی با بیان اینکه مردم ایران اگر می‌خواهند اقلیت بر شما حاکم نشوند روز جمعه از خانه‌هایتان بیرون آمده و پای صندوق رای بیایید، گفت: ما برخلاف اقلیت پررو دنبال غوغاسالاری نیستیم و به دنبال خفه کردن صدای مخالفت هم نیستیم، دنبال این هستیم که مخالف سخن بگویند، شما به اسم شهدا و به اسم شهید سلیمانی، صدای همه مخالفان را خفه کرده‌اید، آیا صحبت‌های شهید سلیمانی را نشنیده‌اید که گفت، دختران بدحجاب دختران من هستند؟ آیا نشنیدید؟ چرا توی سرش باتوم زدید؟ با خون شهدا کاسبی نکنید، ما طلبی از مردم نداریم این مردم هستند که از ما طلبکار هستند، دکتر پزشکیان انسان سالمی است، شورای نگهبان، او را تأیید کرده است. دکتر پزشکیان نهاد دمی و چای دیش در حسابش نیست و در حساب خانواده‌اش هم نیست.

وی فریاد زد، هیاهات من الچای دیش و افزود: دو قطبی‌سازی به ضرر روند رای‌گیری است، من به دنبال دو قطبی‌سازی نیستم بلکه به دنبال فرستادن مردم پای صندوق رای هستم، رفتن مردم پای صندوق رای، قدرت مردم را افزایش می‌دهد تا بتوانند در برابر ابرقدرت‌ها ایستادگی کنند و کسی جرأت نکند، ایران را تحریم کند. از این حرف من ناراحتید، چرا ناراحتید؟ دوست دارید که تعداد کمتری پای صندوق رای برونند؟ چرا ناراحتید؟ چرا وحشت کردید؟ ما به اقلیت احترام می‌گذاریم و توهم نمی‌کنیم، ما مثل اقلیت نیستیم که با اکثریت مردم مخالف هستند، یادتان نیست نماینده یا نانماینده کاشان که روزگزار را بر من در مجلس سیاه کرده بود، گند چای دیش را درآورد؟

به گفته ظریف، اگر قرار باشد کسی صحبت کند، اقتدر

دارم بگویم که شرم کنید، آقای پورمحمدی اصلاح‌طلب نیست بلکه رئیس جامعه روحانیت مبارز است و یکی از ستون‌های انقلاب، جامعه روحانیت مبارز است، روز گذشته در مناظره در مقابل جلیلی گفت که، جلیلی به من گفت، اگر تو رئیس‌جمهور بودی ما اف‌ای‌تی‌اف را می‌پذیرفتیم؛ آیا به خاطر مخالفت با روحانی این کشور را بدبخت کردید؟ شرم و حیا کنید و از این مردم خجالت بکشید، چرا با اف‌ای‌تی‌اف مخالفت کردید؟ بیایید بگویید پورمحمدی دروغ می‌گوید.

وی ادامه داد: آقای جلیلی آیا شما با آمریکایی‌ها مذاکره

نکردید؟ آیا شما به جای اینکه در برابر همپای خود بنشینید در برابر معاون وزیر خارجه آمریکا ننشستید؟ آیا بد بود که من شأن کشور را چنان بالا بدم که وزیر خارجه آمریکا به ملاقات من آمد؟ آیا بد بود هر بار مذاکره می‌کردند، یک تحریم جدید و یک بیچارگی جدید بر مملکت تحمیل می‌کردند، ما هر بار مذاکره کردیم یک تحریم را برداشتیم، آیا گناه کردیم؟ آقایان با چه رویی در برابر این مردم می‌ایستند و دروغ می‌گویند؟ به مذاکره رفتن و دست خالی برگشتن خوب است؟ آیا شعار دادن و جیب مردم را خالی کردن خوب است؟

او اعتقاد دارد، شجاعت در تصمیم‌گیری و در هزینه کردن از خود درست است، شجاعت در هزینه کردن از جیب مردم

درست نیست، مردم ما مستحق این هستند که ما در راه آنها قربانی شویم، مردم ما مستحق این نیستند که قربانی مطامع حزبی و سیاسی ما بشوند، مردم ما شهید دادند که با گوشت ۷۰۰ هزار تومانی زندگی کنند؟ وی با بیان اینکه مردم ما مقاومت کردند در برابر تحریم که گروهی پرو بیایند و باز هم از جیب آنها خرج کنند و بگویند وضع خیلی خوب است؟ گفت: مردم ما به خاطر شعارهای شما شب گرسنه می‌خوابند. ما تنها زمانی می‌توانیم این کشور را بسازیم که در بین خود به اجماع برسیم و زمانی می‌توانیم این مملکت را آباد کنیم که از این بازی‌های سیاسی دست برداریم، تنها زمانی می‌توانیم به نسل آینده و جوانان و پیران امید دهیم که بتوانیم مثل پدر واحد در مقابل این همه دشمن که کمر به زدن ما بسته‌اند بایستیم. در متن انگلیسی کتاب بنیامین نتانیاهو می‌گوید، برجام بزرگ‌ترین خطر برای اسرائیل است و روزی که برجام تصویب شد، قسم خوردم آن را نابود کنم؛ چرا شما با نتانیاهو هم قسم هستید؟

به گزارش انتخاب، ظریف این موضع را هم یادآور شد که دوستان خودتان در جبهه پایداری گفتند، سردار سلیمانی گفت اگر جلیلی رئیس‌جمهور شود من یک روز نمی‌مانم، آقای قالیباف اخیراً گفت که سوپرانقلابی‌ها، شهید سلیمانی را هم قبول نداشتند حالا چه کسی دروغگو است؟ دوستان من با خون شهدا بازی نکنید، شهدا با صداقت رفتند، کجایید ای شهیدان خدای؟ آنها برای خدا کار کردند و ما تا پایان عمر وامدار شهدا و ایثارگران هستیم فقط بدانید که پزشکیان به شما قول داد که اجازه نخواهم داد، استقلال که ثمره خون شهداست پایمال شود، پزشکیان به شما قول داد، اجازه نخواهم داد شعار نه شرقی نه غربی که شعار امام راحل است، فراموش شود، پزشکیان به شما قول داد نه شرقی‌گرا و نه غربی‌گرا و نه شرق‌ستیز و نه غرب‌ستیز خواهم بود و کذالک جعلنا امتا وسطا، شهید راه میانه است و شما وقتی می‌توانید شهدا بر مردم باشید که میانه‌رو باشید.

استعفای ماکرون

مارین لوپن، رهبر حزب راست افراطی «اجتماع ملی» فرانسه معتقد است تنها راهی که برای امانول ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه باقی می‌ماند، استعفای احتمالی برای خروج از بحران سیاسی است که خودش با انحلال مجلس ملی و برگزاری انتخابات قانون‌گذاری زودهنگام به وجود آورد. بنا بر نظر کارشناسان سیاسی فرانسه، این درخواست لوپن می‌تواند حزب راست افراطی تحت امر وی را در این کشور به قدرت برساند.

به امید ترامپ!

روزنامه‌ی الاخبار لبنان اعلام کرده، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل خواستار ادامه جنگ است تا زمانی که دونالد ترامپ بار دیگر به رأس قدرت بازگردد و این مساله را مشاوران نتانیاهو هم تایید کردند اما حقیقت این است که تغییر رأس هرم سیاسی در واشنگتن اهمیتی ندارد؛ چراکه حتی اگر ترامپ پیروز شود، نمی‌تواند توازن قوا را تغییر دهد و اسرائیل هم نمی‌تواند به اهداف جنگ دست یابد.

پایان ماموریت در بغداد

محمد شیاع السودانی، نخست‌وزیر عراق در ادامه تلاش‌ها برای تقویت توان هوایی نیروهای مسلح این کشور در چارچوب پایان دادن به ماموریت ائتلاف بین‌المللی تاکید کرد. وی می‌گوید: «دولت به حمایت و ارتقای قابلیت‌های فرماندهی نیروهای مسلح و کنترل حریم هوایی عراق، محافظت از آن در برابر تخلفات و ارتقای سطح واکنش فوری ادامه می‌دهد. هدف حفظ امنیت و حاکمیت عراق در تمام زمینه‌هاست».

دیدگاه: گزارش خارجی

انتصاب دبیرکل جدید ناتو

به‌رغم اختلاف‌ها، نخست‌وزیر بریتیش هلند گرداننده سازمان پیمان آتلانتیک شمالی شد

با توجه به تداوم جنگ روسیه در اوکراین، ینس استولتبرگ دوره دبیرکل ناتو را تمدید کرده بود اما اکنون جانشینی پیدا شده است. رومانی راه را برای مارک روته، نخست‌وزیر پیشین هلند باز کرد. مسیر برای انتصاب مارک روته به عنوان دبیرکل بعدی پیمان ناتو پس از ماه‌ها بن‌بست هموار شد. رومانی آخرین کشور عضو ناتو بود که اعلام کرد از مقاومت خود در برابر اعطای این پست عالی به رئیس دولت پیشین هلندی دست می‌کشد. دفتر ریاست‌جمهوری در بخارست اعلام کرد، کلاوس یوهانیس، رئیس‌جمهور رومانی از نامزدی خود انصراف داده است. رومانی اکنون اعلام کرده که از نامزدی روته حمایت می‌کند. این تصمیم از سوی شورای عالی دفاع کشور که ریاست آن را یوهانیس بر عهده دارد، اتخاذ شده است. کشورهای مجارستان، اسلواکی و ترکیه نیز اخیراً موافقت خود را اعلام کرده بودند. برای مدت طولانی این سه کشور، همراه با رومانی، تنها کشورهای ناتو بودند که مانع انتصاب روته ۵۷ ساله به عنوان جانشین ینس استولتبرگ شدند. روته یک کارشناس بسیار با تجربه در حوزه سیاست خارجی است. او پیش‌تر برای مدت حدود ۱۴ سال رئیس دولت هلند بود که بیشتر از هر دولت پیشین در این کشور بوده و در اتحادیه اروپا نیز یکی از پر سابقه‌ترین دولت‌ها محسوب می‌شود. برای انتصاب دبیرکل جدید، هم‌گرایی درون ائتلاف دفاعی ناتو ضروری است. این بدان معناست که هیچ یک از ۲۲ کشور فعلی عضو ناتو اعتراضی علیه این نامزد نداشته باشند. یک کاندیدای ریاست ناتو باید از پیش‌شرط‌های مهمی برخوردار باشد از جمله اینکه باید در مقطعی رئیس دولت بوده باشد تا بتواند در موقعیتی برابر با رهبران ۳۲ کشور مهم دیگر درباره پول، سلاح و بازدارندگی هسته‌ای مذاکره کند؛ شاید قدرتمندترین مرد در میان این رهبران، رئیس‌جمهور ایالات متحده باشد که احتمالاً به زودی بار دیگر دونالد ترامپ نامیده شود. در محافل ناتو از زمانی که مارک روته توانسته بود ترامپ عصبانی را در بحث در مورد هزینه‌های دفاعی در نشست ناتو در سال ۲۰۱۸ آرام کند، عنوان «تجوگر ترامپ» به او داده بودند.

مجارستان اخیراً پس از اینکه روته خواسته‌های این کشور را پذیرفته بود از مقاومت دست کشید. از جمله اینکه مجارستان می‌خواست مطمئن شود که برای شرکت در عملیات برنامه‌ریزی شده ناتو جهت هماهنگ کردن تحویل تسلیحات به اوکراین تحت فشار قرار نخواهد گرفت. دولت ویکتور اوربان نگران است که این پروژه بتواند ناتو را به رویارویی مستقیم با روسیه سوق دهد. رومانی تا آخرین لحظات در رقابت برای پست دبیرکل همچنان بر نامزدی رئیس‌جمهور یوهانیس اصرار داشت. اما در محافل سیاسی گمان برده می‌شد که مساله یوهانیس در وهله نخست این است که یک موقعیت عالی بین‌المللی دیگر به عنوان جایگزین به او پیشنهاد شود. دومین دوره ریاست‌جمهوری یوهانیس در پاییز به پایان می‌رسد و او دیگر نمی‌تواند در رومانی نامزد ریاست‌جمهوری شود.

اولاف شولتس، صدراعظم آلمان در ماه فوریه به طور علنی از روته حمایت کرد. حمایت بیشتر از سوی ایالات متحده آمریکا و بریتانیا نیز صورت گرفت. محافل ناتو گفتند که به احتمال زیاد روته می‌تواند در اوایل هفته آینده رسماً به عنوان جانشین استولتبرگ معرفی شود. قرارداد ینس استولتبرگ، دبیرکل فعلی ناتو اول اکتبر به پایان می‌رسد. او در گذشته چندین بار اعلام کرده بود که می‌خواهد از این سمت کناره‌گیری کند. اما تلاش‌های کشورهای عضو در تابستان گذشته برای توافق بر سر جانشینی بار دیگر شکست خورده بود. در آن زمان مته فردریکسن، نخست‌وزیر دانمارک و بن والاس، وزیر دفاع وقت بریتانیا نامزدهای احتمالی برای جانشینی استولتبرگ نروژی به شمار می‌رفتند. استولتبرگ اکنون حدود ۱۰ سال است که مقام دبیرکل ناتو را بر عهده دارد. در طول تاریخ پیمان ناتو، او دومین دبیرکل با مدت خدمت طولانی بوده است.

مذاکره یا مقابله؟

بررسی نگاه نامزدهای چهاردهمین انتخابات ریاست‌جمهوری به تحریم‌ها در سه پرده

پنج روز تا برگزاری چهاردهمین انتخابات ریاست‌جمهوری وقت باقی است و از فضای مجازی گرفته تا سایر سطوح حقیقی، بحث بر سر این است که چه کسی می‌تواند آرای عمومی را به سید خود هدایت کند. اگر به بطن مناظرها همچنین سخنان نامزدهای انتخاباتی نیم‌نگاهی داشته باشیم به وضوح می‌بینیم که آنها عموماً بر مقوله اقتصاد تاکید دارند که این خود نشان می‌دهد یک درک مشترک از وضعیت معیشت، کسب‌وکارها و توسعه ملی در میان ایشان وجود دارد اما این یک نمای کلی از داستان پریچ‌وخم مصائب اقتصاد در کشورمان است. واقعیت این است که تشخیصی در این فضا بدون شک یک امر کلی را نمایان می‌کند و البته یک امر تئوریک به نظر می‌رسد اما در عمل مساله کاملاً متفاوت است. آنچه تا به اینجای کار مورد توجه تمامی نامزدها بوده، این است که افکار عمومی مطالبه اصلی خود را بر عنصر اقتصاد پایه گذاشته‌اند و در امتداد آن تولیدکنندگان، کارآفرینان و حتی تجار هم به دلیل ذات مایشال‌شان همین مطالبه را دنبال می‌کنند اما مساله اینجا است که بخش بزرگی از این روند به هر ترتیب به سیاست خارجی مربوط می‌شود. بدون تردید دنیای امروز را نمی‌توان بدون در نظر گرفتن تاثیر مناسبات دو یا چندجانبه همچنین دیپلماسی تحلیل کرد. در این اتمسفر، بلوک‌های متعدد سیاسی، اقتصادی و حتی امنیتی در شرق و غرب هم که از جمله ابزارهای تعمیق روابط به حساب می‌آیند که سبدهای متعددی را پیش‌روی هر کشوری برای کسب منافع ملی قرار می‌دهند.

در این راستا، آنچه در متن و حاشیه دیده می‌شود، موضوع تحریم‌ها خواهد بود که همین حالا سایه شوم آن بر سطح ریزودرشت کشورمان احساس می‌شود؛ به عبارتی، آثار تحریم اقتصادی (Eco-Nomic Sanctions) امروزه نه تنها بر زندگی و معیشت مردم قابل لمس است بلکه دامنه این روند به جایی رسیده که صنایع کشورمان هم مورد هدف این ابزار سیاسی قرار گرفته که یکی از مهم‌ترین آثار آن را می‌توان در فرسودگی زیرساخت‌ها مشاهده کرد. موضوعی که در این خصوص به نامزدهای انتخاباتی مربوط می‌شود این است تمامی آنها (به جز سه نفر) به این موضوع اذعان دارند که تحریم‌ها مشکلات عیدهای را برای کشور و مردم به وجود آورده است و اتفاقاً در وعده‌ها و برنامه‌های خود هم به این مساله مخرب اشاره دارند که این خود یک گام به جلو محسوب می‌شود؛ چراکه در همین چند سال اخیر بسیاری اعتقاد داشتند که هسته مرکزی مصائب اقتصادی و بن‌بست در توسعه به تحریم‌ها مربوط نمی‌شود و حتی نباید مشکلات داخلی را به آن گره زد. اینکه مساله تحریم‌ها در کشور یک مورد تازه به حساب نمی‌آید و می‌توان به سناریوهای متعدد بر آن فائق آمد در حقیقت یک تحلیل سطحی است اما مساله اینجا است که باز خورد جامعه به خصوص سخنان نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری، خود مؤید این است که باید یک راهبرد مشخص و همه‌جانبه برای رفع تحریم‌ها اتخاذ شود؛ چراکه مطالعات بسیاری نشان داده‌اند که چگونه تحریم‌ها اقتصاد ایران را از مسیر رشد و توسعه خارج کرده‌اند و چالش‌های فراوانی را بر سر راه دولت‌ها قرار داده‌اند.

سه پرده تحریم

در میان ۶ نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری می‌توان اظهارات آنها را در «سه پرده» پیکربندی کنیم که از این قرار است:

پرده اول: بز نشیکان و پور محمدی

مجموع اظهارات مسعود پزیشکیان به وضوح نشان می‌دهد که او بحث مبارزه با کاسبان تحریم را مدنظر دارد و به صورت شفاف معتقد

است که بدون نگاه به بیرون و ترمیم مناسبات سیاسی، نمی‌توانیم به رشد اقتصادی، کنترل تورم و فائق آمدن بر تحریم دست پیدا کنیم. او اعتقاد دارد که تحریم فاجعه است و دور زدن تحریم را منتج به فساد اقتصادی کلان و ایجاد رانت‌های گسترده می‌داند. او بر این عقیده است که باید به FATF پیوندیم تا سرمایه‌گذاری خارجی در خاک ایران انجام شود. او می‌گوید: «امکان ندارد بدون وارد شدن به این چارچوب‌ها بتوانیم سرمایه خارجی جذب کنیم و امکان ندارد که بسا تحریم‌هایی که درست کردند، بتوانیم یک شریک تجاری درست و حسابی داشته باشیم». پزیشکیان به تعامل فعال با جهان باور دارد و تحریم را جنگی اقتصادی می‌داند که کشته‌های آن فزاینده هستند. او حتی ادعای فروش بیشتر نفت در دولت سیزدهم را زیر سوال برد و هشدار داد که در صورت پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا همین مقدار فروش نفت نیز با مشکلات زیادی روبه‌رو می‌شود.

در این راستا، حضور محمدجواد ظریف در کنار پزیشکیان در صداوسیما به خوبی نشان می‌دهد، او از کسانی است که احیای برجام را در این فضای اقتصادی و سیاسی، اولویت سیاست خارجی خود می‌داند و بر همین اساس وی بر دوری از یکجانبه‌گرایی در امر سیاست خارجی و گسترش مناسبات با شرق و غرب تاکید دارد. مصطفی پورمحمدی هم همین نظر را دارد. او که تنها نامزد روحانی میان سایر نامزدها به حساب می‌آید و سابقه حضور در وزارت اطلاعات، وزارت کشور، وزارت دادگستری و سازمان بازرسی کل کشور را در کارنامه خود دارد به خوبی به پیچیدگی‌های نظام بین‌الملل و آثار برون‌مرزی تحریم‌ها همچنین ائتلاف‌ها علیه ایران اشراف دارد و صراحتاً اذعان کرده که نمی‌توان پیامدهای منفی تحریم را بر سطوح مختلف کشور نادیده گرفت. پورمحمدی معتقد است، نزدیک به دو دهه‌ای که با مساله تحریم مواجه‌ایم در نقل و انتقال مالی مشکلات زیادی پیدا کرده‌ایم که باید آن را حل کنیم و حتی می‌گوییم، ایران در میان ۲۰۴ کشور جزو ۳ کشور لیست سیاه قرار گرفته است. به اعتقاد او دیپلماسی و خودتحریمی داخلی که مکمل تحریم خارجی است را باید با تدبیر جلو ببریم اما نمی‌شود بدون توجه به ابعاد مختلف سیاسی، حقوقی، داخلی و بین‌المللی، راه‌حل اقتصادی ارائه داد.

پرده دوم: قالیباف

این سخن که «همه دستگاه‌های دولتی یک طرف و دستگاه دیپلماسی یک طرف است» شاید به نوعی تداعی‌کننده آن باشد که محمدباقر قالیباف قرار است در سیاست خارجی خود اقدام جدیدی انجام دهد و به صورت گسترده، موضوع رفع تحریم‌ها را دنبال کند اما اظهارات وی مسائل دیگری را نشان می‌دهد که در گذشته هم توسط دولت سیزدهم دنبال شده است. او تاثیر تحریم‌ها را بر اقتصاد

حتمی می‌داند و معتقد است باید برای رفع تحریم تلاش کند. وی انسجام ملی و سیاسی را زمینه‌ساز رفع تحریم می‌داند و باور دارد اگر خودتحریمی داخل کشور رفع نشود، امکان ندارد رفع تحریم در خارج از کشور حل و فصل شود. رئیس مجلس شورای اسلامی استفاده از ظرفیت شانگهای و بریکس را مهم می‌داند اما کارشناسان اعتقاد دارند که قانون «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها» که آذر ماه سال ۱۳۹۹ و در زمان ریاست قالیباف بر مجلس شورای اسلامی تصویب شد، یک مانع جدی بر روند دیپلماسی در اواخر دولت دوازدهم ایجاد کرد که البته وی معتقد است این قانون مانع رفع تحریم نیست و حتی این قانون دست مذاکره‌کننده‌ها را پر کرد.

پرده سوم: جلیلی، زاکانی، قاضی‌زاده‌شامی

سعید جلیلی هم مواضعش عموماً برای همه آشکار است. او برجام را به صورت کلی نفی می‌کند و عملاً اعتقاد دارد که با تکیه بر توان داخلی می‌توان به فهرست بلندبالای انواع و اقسام تحریم‌ها غلبه کرد. او شنبه با حضور در جمع دانشجویان دانشگاه شریف به صورت کاملاً آشکار مواضعش علیه هرگونه مذاکره با خارج از کشور را تکرار کرد و گفت: «اگر نامزدهای ریاست‌جمهوری قول‌هایی می‌دهند باید در چارچوب وظایف و اختیاراتی باشد که می‌توانند انجام دهند؛ بنده خودم مذاکره کننده هستم می‌توانم اما در جهت دفاع از حقوق ملت صحبت می‌کنم می‌توانم آن را از بین ببریم». جلیلی در بخشی از سخنان خود صراحتاً بیان می‌کند که «کشور را نباید مطلق مذاکرات با چند کشور نگه داشت که در آخر در بسیاری از ساترفیوژها بتن بریزیم و در مقابل تمام خواسته‌های طرف مقابل گردن خم کنیم؛ در آخر هم دلار ۱۰۰ برابری را تحویل دولت بعدی دهیم. وقتی همه در مورد برجام سوت می‌زدند این ما بودیم که ۶ جلسه آن را نقد کردیم». نگاه علیرضا زاکانی هم بر این اساس استوار است که تحریم شاید ۲۰ درصد بر امورات کشور تاثیر داشته باشد. او معتقد است: «مشکل اقتصادی ایران تحریم آمریکا نیست بلکه تجویزهای اقتصادی آمریکا است و تحریم را باید در داخل خنثی کرد سپس دیپلماسی بنیان آن را تغییر دهد». او هم مانند جلیلی بر این عقیده است که باید بر داخل تمرکز شود.

امیرحسین قاضی‌زاده‌شامی هم دقیقاً همان خطمشی زاکانی و جلیلی را پیش گرفته است و تمرکز را بر بهبود روابط با همسایگان و کسب منافع اقتصادی از این طریق می‌داند. او اذعان کرده که با وجود شدت تحریم‌ها، فروش نفت در دولت سیزدهم افزایش یافت و این افزایش به دلیل بهبود روابط با کشورهای همسایه شکل گرفت! حال باید دید از نظر مردم کدام دیدگاه در ورطه عمل، منطقی‌تر بوده و خروجی مطلوب را بر جای می‌گذارد؛ مذاکره برای کسب منافع ملی حادترکی یا مقابله!

ادامه یادداشت روز

خاستگاه سیاست

روش جهانی مدافعان حقوق بشر، اعتراض و گفت‌وگو است و ادبیات انقلابی و سیاسی که دو، سه جوان تازه کار رخنه کرده در یک نهاد حقوق بشری به کار می‌برند، گذرا و رفتنی است. در سطح دنیا روش این نیست مثلاً همین الان در مصر که یک رژیم بسته است ۶۵ هزار زندانی سیاسی داریم. احکام زندان بسیاری از آنها ۱۰ سال و ۱۵ سال تا ابد است. تعداد زیادی محکوم به اعدام دارند در همین زندانی‌های سیاسی اما می‌بینید که همین سال گذشته، اجلاس جهانی در آنجا برگزار شد. در شرم‌الشیخ، که همه دولت‌های اروپایی و آمریکا شرکت کردند، بایدن در آن اجلاس سخنرانی کرد. خانم نانسی پلوسی که رئیس دموکرات‌های کنگره بود با آقای سیسی، کودتای مصر دیدار کرد و در صفحه اول روزنامه‌های آمریکایی هم آمد و او گفت که آقای سیسی متحد استراتژیک ماست. تا اینجا من می‌گویم که کنش‌های سیاسی است یعنی از دولت‌ها جز این انتظار نداریم. نکته مهم این است که در کنار این اجلاس تمام نهادهای حقوق بشری هم شرکت کردند. به بعضی از آنها وقتی انتقاد شد که وقتی چنین رژیم بسته و سرکوب‌گری هست و این همه زندان سیاسی و محکوم به اعدام دارد چرا شرکت می‌کنید؟ می‌گفتند که ما آمده‌ایم شرکت کنیم برای گفت‌وگو و انتقاد، آمده‌ایم اینجا حرف‌هایمان را بزنیم، صدایمان را به گوش اینها برسانیم. این روش کار حقوق بشری است. آنها نگفتند چون یک رژیم بسته است و این همه محکوم سیاسی و محکوم به اعدام سیاسی دارد ما برویم صحبت بکنیم که شورای امنیت بیاید، حمله نظامی بکنید. این یک روش است. فقط این مثال نیست. جایزه صلح نوبل را هم ملاحظه کنید. این هم یک جور کار حقوق بشری است. ببینید تا به حال به چند نفر جایزه نوبل بخشیده‌اند.

برندگان مهم صلح نوبل

از برندگان نوبل یکی مناخیم بگین بود که در ۱۹۷۸ با انور سادات برنده شد. او پیش از تشکیل رژیم اسرائیل جزو گروه‌های تروریستی «هگانا» و پس از آن «اتسل» بود که حتی از نظر انگلیسی‌ها که این رژیم را به وجود آوردند هم تشکیلات تروریستی شناخته شده بود. در آوریل ۱۹۴۸ مناخیم بگین و همدستانش به دهکده «دیر یاسین» حمله و یکی از سیاه‌ترین فجایع بشری را به نام خود ثبت کردند؛ برنده دیگر اسحاق رابین، نخست‌وزیر اسرائیل بود که با عرفات شریک جایزه صلح نوبل شدند. او نیز یکی از تروریست‌های «هگانا» بود که با انجام عملیات‌های موفقیت‌آمیز در سال ۱۹۴۷ توانست فرماندهی تمام ترورها را بر عهده گیرد. اسحاق رابین، بانی جنگ سوم اعراب و اسرائیل و طراح حمله هوایی رژیم صهیونیستی به پایتخت کشورهای عرب در سال ۱۹۶۷ بود.

دیگری شیمن پرز بود که سوابقی مثل دو نفر دیگر داشت. یکی از جنایت‌های پرز، کشتار قانا در ۱۸ آوریل ۱۹۹۶ است که ۱۵۹ شهر و روستا در جنوب لبنان و در بقاع غربی هدف جنگنده‌های صهیونیستی قرار گرفت. رؤسای جمهور برنده نوبل را ببینید. او باما درسته که دموکرات بود اما به هر حال او باما نقشی داشت در جنگ، فرمان جنگ داد و هیچ‌کس

نگفت چه نقشی در جنگ داشتند اما جایزه نوبل دادند. می‌خواهم بگویم که این منطق کار حقوق بشری است که از هر گامی و هر تغییری مثبتی استقبال می‌کند. به همین جهت من معتقدم این روش که مثلاً من بیایم بگویم در انتخابات به این دلایل می‌شود مشارکت کرد، مغایرتی با مشی کلی حقوق بشری ندارد. ممکن است با بعضی رویکردهای سیاسی مغایرت داشته باشد.

کارکرد حقوق بشر در مشارکت انتخابات

باید چند نکته را از هم تفکیک کنیم. برخی با انتخاب یک مشی به گمان اینکه با وضع ناهنجار موجود مبارزه می‌کنند، ناخواسته آن را تشدید و به نیروهای محدودکننده کمک می‌کنند و جاده صاف‌کن آنها می‌شوند. اولاً اینکه رژیمی مشروعیت پیدا کند این باعث سرکوبگری بیشتر می‌شود، یک فرضیه است. آیا واقعاً اگر یک رژیم مشروعیت جهانی پیدا کند این را به عنوان سرمایه سعی می‌کند، حفظ کند و برای حفظ آن هم که شده، سعی می‌کند احتیاط کند یا بیشتر مردم خود را محدود کند؟ چون معمولاً کسی که یک سرمایه‌ای دارد برای حفظ سرمایه‌اش محافظه‌کار می‌شود.

نکته دوم اینکه تعریف مشروعیت، نسبی است. یعنی چنین نیست که مثلاً بگویم مشروعیت آن است که من تعریف می‌کنم. ممکن است که یک حکومت بتواند با قسری از جمعیت، پایگاهی برای خودش درست کرده و مشروعیتی نسبی فراهم کند. الان در دنیا حتی در کشورهای دموکراتیک، آمار شرکت در انتخابات مختلف است. از ۳۰ و ۳۵ درصد شروع می‌شود و تا ۴۰ و ۴۵ درصد و بعضی انتخابات‌های مهم و پرشور آمارش روی ۵۰ و ۶۰ درصد هم می‌آید اما به هر حال در دنیا این یک امر متعارفی است که مثلاً ۳۵ تا ۴۰ درصد شرکت کنند و کسی نمی‌گوید این مشروعیت ندارد. بدیهی است آنکه ۶۰ درصد مشارکت دارد، مشروعیتش بیشتر است.

نکته بعدی اینکه کسانی می‌گویند مشروعیت ندهیم چیز دیگری هم می‌گویند که شما شاید دیده باشید. می‌گویند اگر مشروعیت ندهیم فلان می‌شود و بعد دنیا به کاری می‌کند، درحالی که من واقعاً تصور این نیست. اشتباه‌شان این است که تحت تاثیر مثلاً حمله آمریکا به عراق، افغانستان و لیبی تصور می‌کنند اتفاق‌هایی که در مقطعی از تاریخ به طور استثنایی رخ داده، تکرار می‌شود.

نکته دیگر اینکه منطق دنیا منطق زور است، نه قانون و نه حقوق بشر. شما ببینید همین الان جلوی چشم ما در غزه دارد جنایت‌های عظیمی رخ می‌دهد. دیوان بین‌المللی کیفری محکوم می‌کند، حکم تعقیب می‌دهد اما اتفاقی نمی‌افتد.

کمی عینی‌تر بگویم. دور قبل انتخابات، یادم هست وقتی آقای رئیسی کاندیدا شده بود بعضی به خصوص فعالان حقوق بشر حرف‌شان این بود که اصلاً آقای رئیسی اگر سر کار بیاید، او را در سازمان ملل راه نمی‌دهند و اصلاً با بایکوت جهانی و انزوای جهانی روبه‌رو می‌شود. خب آقای رئیسی آمد، سازمان ملل و جاهای دیگر هم رفت، بعد

هم که فوت کرد، در سازمان ملل پرچم را نیمه‌افراشته و عزا گرفتند. اینها چه چیزی را نشان می‌دهد؟ در دنیا عرف این است که هر کس سوار قدرت باشد با او معامله می‌کنند. همین امروز واقعیت اسرائیل و فلسطین را هم می‌بینیم. لذا به نظر من این دعوت به انفعال کردن و اینکه بگویم مشروعیت ندهیم، دست‌روست بگذاریم، منفعل باشیم، یعنی ما میدان بدهیم که یک اقلیت مجهز به پول و قدرت حاکم شود. می‌دانید که یک اقلیت سازمان‌یافته مجهز به پول و قدرت به راحتی می‌تواند برای اکثریت منفعل تا ده‌ها سال حکومت کند.

من یک خاطره‌ای یادم افتاد از آیت‌الله منتظری که قبلاً چند بار گفته‌ام در نشریات هم چاپ شده است. وقتی مرحوم بازرگان از دنیا رفتند، فکر می‌کنم چهلم ایشان بود که جمعی آمده بودند قم و خدمت آیت‌الله منتظری هم رسیدند. دکتر زیدی، مهندس صباغیان، آقای اشکوری، آقای عزت‌الله سبحانی، دکتر پیمان و دیگران بودند. آقای اشکوری می‌گوید، نصیحتی بکنید. آیت‌الله منتظری می‌گویند، شما همه خودتان اهل نصیحت کردن هستید و وقتی اصرار کردند که نصیحت کنید ایشان می‌گوید، بروید گفتنی‌های‌تان را بگویند و نوشتنی‌های‌تان را بنویسید. آقای اشکوری جواب می‌دهد: ما می‌گویم و می‌نویسیم اما ما را می‌گیرند، آزادی بیان هست، آزادی بعد از بیان نیست. آقای منتظری یک جمله طلایی گفتند که به نظر خیلی نکته قابل توجهی است. می‌گویند، قدرتمندان، قدرت‌شان ذاتی نیست، قدرت آنها از ضعف ماست. به میزانی که ما ضعیف باشیم آنها قوی می‌شوند، به میزانی که ما عقب بنشینیم، استبداد جلو می‌آید و به میزانی که جامعه ترسد و حرف‌ش را بزند آنها ضعیف می‌شوند. به عبارت دیگر، کسانی که جامعه را دعوت به انفعال می‌کنند بدون اینکه بخواهند، دارند کمک می‌کنند به بدتر شدن وضعیت. نکته بعد هم اینکه اصلاً این تصور غلط است که بعضی فکر می‌کنند با رای ندادن، مشروعیت‌زدایی می‌کنند. من می‌گویم اتفاقاً گاهی با رای دادن می‌شود، مشروعیت‌زدایی کرد. رای نداده که صدا ندارد. مگر اینکه به ۸۵ یا ۹۰ درصد برسد. بله آنجا می‌تواند مشروعیت‌زدایی کند، مثال بارز حرف من سال ۸۸ است. هنوزم سال ۸۸ سایه‌اش دارد سنگینی می‌کند. همین چند روز پیش روزنامه جوان بحث فتنه را مطرح کرد که اصلاح‌طلبان دارند تجربه ۸۸ را تکرار می‌کنند. هنوز این بحث مطرح است. اینجا تاکید می‌کنم که از این حرف من نباید نتیجه گرفت که در هر انتخاباتی به هر قیمتی باید شرکت کرد. می‌گویم فقط در انتخاباتی که با نامزدی واجد حداقل شرایط بشود اعتراض صدادار کرد، شرکت کردن قابل توجیه است. این مساله هم خاص ایران نیست. مطالعات تجربه در مورد کشورهای مختلف در دنیا انجام شده و به شکل کتاب منتشر شده است. در یکی از این کتاب‌هایی که مطالعه تجربه چند کشور است از نتیجه‌گیری‌هایش این است که تحریم در اغلب کشورها نتوانسته اهداف تحریم را پیش ببرد، مگر اینکه به یک آکسیون حداکثری تبدیل شده باشد. این تجربه کشورهای دیگر را که نمی‌شود نادیده گرفت؟

گزارش شبکه خانگی

شوخی‌های جنسی بدون رده‌بندی سنی

فصل دوم جوکر با اعتراض و حیرت بسیاری مواجه شده است

فصل دوم «جوکر» تا قسمت سوم با اقبال مواجه شده و در عین حال انتقادهای جدی نسبت به شوخی‌های جنسی آن شکل گرفته است؛ برنامه‌ای که کودکان و نوجوانان نیز جزو مخاطبانش هستند! فصل دوم برنامه رنالیتهی شو «جوکر» که قسمت سوم رسیده است و مخاطبانی که از اولین قسمت روی نقاط ضعف و قوت آن تمرکز کرده بودند، حالا به صورت واضح چند دسته شده‌اند. بخشی از تماشاگران این برنامه، در قسمت اول نسبت به حضور بیش از اندازه احسان علیخانی (به‌عنوان میزبان) جلوی دوربین انتقاد داشتند. گویا علیخانی نیز بازخوردها را دریافت کرد و به ویژه در قسمت سوم میزان حضور او جلوی دوربین کاهش قابل توجهی پیدا کرد و این انتقادها نیز تقریباً از بین رفتند. البته باید اشاره کرد که برخی مانند سیاوش صفاریان‌پور که برنامه‌ساز باسابقه‌ای محسوب می‌شود، در همان قسمت اول هم این انتقاد را وارد نمی‌دانست و در شبکه ایکس نوشته بود: «براساس سلیقه شخصی و کمی تجربه، کارش خوبه و به دلیل مقایسه با سیامک انصاری حتماً مخالفت‌های طبیعی در تغییر ستاره وجود دارد. ولی در هر حال کار علیخانی حرفه‌ای‌تر و با تسلط بیشتر است».

با پخش دو قسمت اخیر جوکر، انتقادهای تند و جدیدی از برنامه و ستارای به‌عنوان مجرّم‌دهنده آن شکل گرفته است؛ این بار منتقدان حجم شوخی‌های جنسی این برنامه که مخاطبان زیادی بین کودکان و نوجوان دارد را مرکز توجه قرار داده‌اند، شوخی‌هایی که معلوم نیست ساترا چگونه به آنها مجوز داده است! براساس بازخورد کاربران فضای مجازی، «جوکر» با انتشار قسمت سوم خنده‌دارتر شده است. تعدادی مطالب منتشر شده در فضای مجازی برای قسمت سوم، به مراتب بیشتر از دو قسمت اول است و گویا برای مخاطبان، شوخی‌ها تا حدی فضا را مفرح‌تر کرده و برنامه در حال سروشکل گرفتن است.

در عین حال، با پخش این دو قسمت، انتقادهای تند و جدیدی از برنامه جوکر و ستارای به‌عنوان مجرّم‌دهنده آن شکل گرفته است؛ این بار منتقدان حجم شوخی‌های جنسی این برنامه که مخاطبان زیادی بین کودکان و نوجوان دارد را مرکز توجه خود قرار داده‌اند، شوخی‌هایی که معلوم نیست ساترا با وجود سخت‌گیری درباره دیگر تولیدات این شوخی‌ها را مجوز می‌داند. صحنه رقص میان مادر سال‌خورده با فرزندش در سریال «در انتهای شب» را تاب نمی‌آورد و آن را به سرعت حذف می‌کند اما به شوخی‌های جنسی جوکر هیچ ایرادی نمی‌گیرد. آش آنقدر شور شده که برخی از منتقدان و کارشناسان فرهنگی هم به این شوخی‌ها خرده گرفته و اعلام کردند، این برنامه باید با محدودیت سنی به نمایش گذاشته شود. نکته جالب آن است که صفحات زرد اینستاگرامی نیز در حال واکنش نشان دادن به شوخی‌های این برنامه هستند و برای آن تیتراهای پربازدید می‌زنند: «حرکات منشوری عمو رضا»، «ذهنشون خیلی منجره»، «تیکه سانسور نشده جوکر» و... در

تویتر نیز کاربران مختلفی به این شوخی‌ها واکنش دادند. در کنار این، انتقادها فقط به شوخی‌های غیر خانوادگی این برنامه معطوف نشده است؛ بلکه رقص‌های پیاپی در برنامه که اغلب به صورت کامل نمایش داده می‌شود نیز موجب حیرت فعالان فرهنگ و هنر شده است که سابقه‌دعوی میان ساترا و وزارت ارشاد را به یاد دارند. رقص‌های بی‌دربی در قسمت‌های اول تا سوم برنامه تا جایی پیش رفته است که علیخانی بارها مجبور به تذکر و مسدود و حتی بگوید که «دوستان هر ضبطی، یک پخشی هم دارد»، البته گویا درهای ساترا آنقدر باز شده است که اکثر این رقص‌ها در نسخه منتشر شده وجود دارد!

این رقص‌ها در قسمت سوم «جوکر» کامل شده است و تصاویر طولانی از حرکات موزون بازیگران به نمایش گذاشته می‌شود. حال آنکه اعطای مجوز انتشار یک‌دهم چنین تصویر و شوخی‌های مناسب بزرگسالان در گذشته توسط وزارت ارشاد، می‌توانست موجب شکل‌گیری انتقادات تندی از سوی جامعه و فعالان فرهنگی شود. اگر چه باید گفت که رده‌بندی سنی «جوکر» به‌عنوان یک برنامه عام منطقی نیست و این برنامه به‌عنوان اثری که به صورت خانوادگی تماشا می‌شود، اما برخی نیز معتقدند که به هر حال باید ساترا، رده‌بندی سنی را برای دو قسمت اخیر جوکر اعمال می‌کرد و به خانواده‌ها تذکر می‌داد که این دو قسمت مناسب تماشای کودکان و نوجوانان نیست.

فراخوان مناقصه عمومی (ارزیابی کیفی - فشرده) شماره ۱۴۰۲/۰۰۶۵ مربوط به انجام خدمات نگهداری و حراست از ۱۰ پست صنعتی در منطقه لب سفید ۲

نوبت اول
شناسه آگهی: ۱۷۳۸۲۹۳

ه: مهلت دریافت اسناد
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌گردد ظرف مهلت مقرر جهت اعلام آمادگی و دریافت اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی بصورت همزمان از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی www.setadiran.ir اقدام نمایند. بانوجه به اینکه مناقصه بصورت فشرده انجام می‌شود. پس از بررسی های لازم و ارزیابی کیفی سوابق متقاضیان، پاکات پیشنهادی(الف،ب،ج) شرکتیهای گشایش خواهد شد که حداقل امتیاز ارزیابی کیفی مندرج در استعلام ارزیابی را کسب نمایند.

۱- مهلت اعلام آمادگی: بصورت الکترونیکی (غیرحضوری) از ساعت ۱۰:۰۰ تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۳ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۰
۲- مبلغ خرید اسناد: پرداخت مبلغ ۸۴۰۰۰۰ ریال از طریق درگاه پرداخت الکترونیکی موجود در سامانه به نشانی www.setadiran.ir

ضمناً متقاضیان باید حداکثر ظرف مدت ذیل مدارک ارزیابی کیفی مورد نیاز را مطابق با اطلاعات و شرایط قید شده در آگهی مناقصه و مفاد استعلام ارزیابی کیفی، از طریق سامانه (ستاد) به پاکت پاسخ استعلام ارزیابی کیفی بارگذاری نمایند. بدیهی است مناقصه گزرا این حق را برای خود محفوظ می‌دارد به مدارکی که مطابق شرایط مندرج در متن آگهی و استعلام ارزیابی کیفی تنظیم یا ارائه نشده باشند ترتیب اثر نبوده یا مردود اعلام نماید.

و: محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها
متقاضیان مکلفند پیشنهادات (پاسخ استعلام ارزیابی کیفی، پاکت الف، ب و ج) خود را حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۰۶ به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه(ستاد) تسلیم نمایند. ضمناً پاکت پاسخ استعلام ارزیابی کیفی ساعت ۱۲:۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۰۶ گشایش میگردد و زمان گشایش پاکات الف،ب و ج در صورتجلسه پرسش و پاسخ (پیش از تسلیم نرخ) در روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۰۷ ساعت ۱۰:۰۰ تعیین و ابلاغ خواهد شد.

www.shana.ir <http://fets.mporg.ir> www.mis.nisoc.ir

شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره ۱۴۰۲/۰۰۶۵ مربوط به انجام خدمات نگهداری و حراست از ۱۰ پست صنعتی در منطقه لب سفید ۲ شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان فراخوان شماره ۱۴۰۲/۰۰۶۵/۰۰۴ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی www.setadiran.ir برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بارگشایی پاکت ها از طریق سامانه مذکور انجام خواهد شد.

الف- شرح مختصر خدمات
انجام خدمات نگهداری و حراست از ۱۰ پست صنعتی در منطقه لب سفید ۲ شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان

ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار
محل اجرای خدمات: شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان مدت انجام کار: ۱۲ ماه

ج- برآورد کارفرما
برآورد کارفرما: ۱۸،۱۲۶،۱۸۱،۵۱۰ ریال

د- الزامات و شرایط متقاضیان (مدارک ذیل باید در پاکت استعلام ارزیابی کیفی بارگذاری و ارسال شوند):
- گواهینامه معتبر تایید صلاحیت ایمنی پیمانکاری صادره از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
- گواهینامه معتبر تعیین صلاحیت انجام کار صادره از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با کد فعالیت خدمات عمومی
- گواهی تایید صلاحیت معتبر از سازمان حراست وزارت نفت
- اساسنامه شرکت/آگهی تاسیس شرکت / آخرین تغییرات شرکت در روزنامه رسمی / آگهی آخرین تغییرات ثبتی دارندگان امضا معتبر مناقصه گر
- سوابق کاری و سایر موارد مندرج در استعلام ارزیابی کیفی

ر- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (فرابند ارجاع کار):
نوع تضمین: ضمانتنامه بانکی مبلغ تضمین: ۹۰،۷۶۰،۰۰۰ ریال

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۴/۰۴

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳

روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان

دیدگاه: تحلیل اقتصادی

انتظارات بیهوده

چرا نمی توان از نامزدهای ریاست جمهوری انتظار اصلاح داشت؟

حسین خاتم
تحلیلگر اقتصاد

یکی از مباحث مورد مطالعه در اقتصاد کلان، مفهوم «چرخه‌های تجاری» است که در آن مباحث چرخه‌های مانند رکود و رشد، اشتغال، بیکاری، تورم و تولید را مورد مطالعه قرار می‌دهیم که مثلاً چه زمانی و به چه دلایلی تولید کاهش یافته و بعد افزایش داشته و چه روندی طی شده است و بعد هم افق دو یا چهار سال آینده براساس شرایط موجود تحلیل می‌شود. اما نکته چیست؟ اینکه اگر بخواهیم انتظارات جوانان از اقتصاد آینده ایران را ارزیابی کنیم احتمالاً نتیجه این باشد که نگاه جوانان ما مدت‌هاست از افق کوتاهمدت دو، سه ساله گذر کرده و رشد یافته و به افق ۳۰،۲۰ ساله رسیده است. جوانان امروزی می‌خواهند بدانند اقتصاد و جامعه ایران ۳۰ سال آینده کجا خواهد بود. برای آنها رشد بلندمدت کشور در مقایسه با دیگر کشورها اهمیت پیدا کرده است. درحال حاضر نگاه جوان ایرانی نه فقط به اروپا که به کشورهای عربی جنوب خلیج فارس، هند، چین و کشورهای منطقه است و حالا به درست یا غلط می‌خواهد انتظارات خودش را با روند آنها تطبیق دهد. بنابراین اگر چه درست است که جوان ایرانی انتظار دارد، تورم کاهش پیدا کند و وضع اشتغال بهبود یابد تا بتواند شغل مناسبی داشته باشد؛ اما مساله مهم‌تر این است که او چه افقی برای ۳۰،۲۰ سال آینده می‌بیند. برای او مهم است که ایران سه دهه بعد کجا خواهد بود. شاید بخشی از تصور درست و بخشی هم غلط باشد یا حد تا زیادی تحت تاثیر تبلیغات رسانه‌هایی باشد که خارج از ایران را مانند یک بهشت برین و داخل ایران را بسیار نامطلوب نشان می‌دهد. اما مهم این است که این تصویر فارغ از اینکه واقعیت چیست، روی تصمیم‌گیری افراد تاثیر می‌گذارد. به همین دلیل من فکر می‌کنم بسیار مهم است، اقتصاد ایران بتواند برای ۳۰،۲۰ سال آینده یک رونمای جذاب به افراد به ویژه جوانان نشان دهد که انگیزه داشته باشند در کشور بمانند و روی دانش و تخصص و کسب‌وکارشان سرمایه‌گذاری کنند. این مساله بسیار مهمی است که به نظرم میان چالش‌ها و مشکلات روزمره گم شده است.

رئیس‌جمهور آینده در حوزه اقتصاد باید فضایی ترسیم کند که حداقل نشانی از یک تعامل بین‌المللی بسیار پویا داشته باشد که در آن سرمایه‌گذاری خارجی صورت می‌گیرد، بنگاه‌های بزرگ شکل می‌گیرند و ایران به نوعی بخشی از زنجیره رشد و توسعه جهانی شده است. برای مثال امارات درحال تبدیل شدن به هاب استارت‌آپی، فناوری‌های مدرن، ارزش‌های دیجیتال و نظایر اینهاست و این راه را یک شبه طی نکرده است. ما هم نباید توهم این را داشته باشیم که حالا رئیس‌جمهور بگوید طی یک سال یا چهار سال این اتفاق می‌افتد اما باید مسیری ترسیم شود که طی آن قرار است اقتصاد ایران بخش مهمی از اقتصاد جهانی شود که با دیگر اقتصادها تعامل دارد و می‌تواند محل تاسیس یا دفتر فعالیت شرکت‌های بزرگ چندملیتی باشد، سرمایه‌گذاری خارجی سنگین جذب و کالا و خدماتی تولید کند که در بازارهای بین‌المللی عرضه شود و فروش داشته باشد. اگر بتوان چنین فضایی را واقع‌بینانه طراحی و ترسیم کرد و به جوان ایرانی نشان داد، چه دلیلی دارد که بخواهد به امارات، قطر و هندوستان برود چون می‌بیند که می‌تواند توانایی و تخصصش را همین‌جا به منصفه‌طور برساند و کشورش بخش مهمی از زنجیره تولید و تامین در دنیا شده است و او می‌تواند از تحولات و نقاط قوتش در فرصت‌هایی که در کشور خودش وجود دارد، استفاده کند. کشور ما مدتی است به دلایل مختلف از منظر اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در یک حلقه بسته رشد کرده و تعاملات و ارتباطات ایرانیان با خارجی‌ها چه از نظر فردی و چه در سطح بنگاهی و دانشگاهی بسیار کم شده در نتیجه درک ما از آنچه در دنیا می‌گذرد از جمله اقتصاد به فضای مجازی محدود شده است و آنچه فکر می‌کنیم می‌دانیم از اینستاگرام یا کسی از دوستان و فامیل است که خاطراتش را، آن هم معمولاً فقط خوب‌هایش را تعریف می‌کند. اکثر ما ایرانی‌ها تجربه دست‌اولی از تعامل، صحبت کردن و زندگی کردن در خارج از ایران نداریم و این به زبان ما کار کرده است چون تقریباً فقط نکات مثبت را دیده و شنیده‌ایم. درحالی که دو دهه قبل اغلب کسانی که می‌خواستند مهاجرت کنند، افراد متخصصی بودند که به دنبال کار و تجربه تازه و کسب دانش در مرزهای علم و تکنولوژی و صنعت بودند.

۲۹۰

میلیارد دلار

درآمد شرکت ملی نفت

هفته‌نامه اکونومیست در شماره جدید درآمدهای نفتی و گازی قابل دسترس برای کشورها را برآورد کرده است. گزارشی که نشان می‌دهد، شرکت ملی نفت ایران در مجموع سالانه حدود ۲۹۰ میلیارد دلار درآمد حاصل از نفت و گاز دارد و بعد از آرامکو عربستان دومین شرکت بزرگ نفتی جهان است. البته یک نظر هم این است که اکونومیست اشتباه می‌کند و هیچ کس نمی‌داند درآمد شرکت نفت چه مقدار است.

سعید خوش‌بین
خبرنگار سازندگی

دو اقتصاددان سرشناس که سابقه عضویت در «ستاد هماهنگی اقتصادی دولت یازدهم» را دارند، معتقدند اصلاحات سیاسی مقدم بر اصلاحات اقتصادی است. حسن درگاهی و مسعود نیلی اخیراً با اشاره به اینکه پیش‌زمینه هر اقدام اصلاحی در اقتصاد ایران، تغییر انگاره‌های ذهنی و باورهای غلط سیاستمداران است، نسبت به فشار مضاعفی که از ناحیه سیاست بر اقتصاد وارد می‌شود، هشدار داده و نسبت به آینده اقتصاد ایران ابرار نگرانی کرده‌اند. جز این دو اقتصاددان سرشناس، دیگر اقتصاددانان جریان اصلی هم معتقدند؛ گزینه اصلاح ریاست‌جمهوری هر چند بتواند در حوزه قوه مجریه چند صباحی در حوزه وظایف محدود خود شعارهای تبلیغاتی خود را تکرار کند ولی دیر یا زود موانع و اختلالات منتج از ساختارهای سیاسی او را زمین‌گیر می‌کند.

به عقیده اقتصاددانان، ناکارآمدی‌های اقتصاد ایران، ریشه در دو مطلب دارد: نحوه حکمرانی سیاسی و نحوه مدیریت و نظام تصمیم‌گیری کشور. نحوه حکمرانی سیاسی در کشور ما مبتنی بر آرمان‌های بدون سنجش، غیرمنعطف در زمان با استراتژی صفر و یک، غیرعملگرا، یک‌سویه، تقابلی، غیرمشروط به تعاملات بین‌المللی، غیرمشروط به وضعیت اقتصادی و اجتماعی داخلی، بدون توجه به آستانه تحمل با تعریف محدود از منافع ملی، نهادهای سیاسی و اقتصادی غیرفراگیر، ساختار سیاسی متمرکز و متعارض، پیچیده در هاله تقدس و در نتیجه مسئولیت‌ناپذیر و غیرپاسخگوست.

نحوه مدیریت و نظام تصمیم‌گیری کشور هم مبتنی بر شناخت ناکامل از کارکرد اقتصاد، توجه ناکافی به دانش و تجربه، وجود محدودیت‌های سیاسی و فنی، نگرش مکانیکی به مسائل اقتصادی و اجتماعی، دستوردمانی، وجود تعارض منافع شدید، گرفتار در تله اقتصاد دولتی و نفتی، تکرار مداوم خطاها و اشتباهات به‌رغم روی کار آمدن دولت‌های متفاوت، تسلط نگرش‌های کوتاهمدت، عدم یکپارچگی اهداف، گسترش فقر به نام عدالت، گرفتار در روزمرگی، ضعف رقابت و گسترش انحصار، بی‌توجه به سیاست‌های سمت عرضه و میدن مداوم تقاضا و در نتیجه گسترش اقتصاد یارانه‌ای است. نتیجه این روند، اقتصاد فرسایشی، انتقال روند تولید بلندمدت و بالقوه اقتصاد به سمت پایین به دلیل استهلاک بالای ظرفیت‌ها و انواع سرمایه‌ها و وقوع چالش‌های اقتصادی و اجتماعی بوده است. واقعیت‌های تحقق‌یافته نشان می‌دهد که تاکنون رفت‌وآمد دولت‌ها با هر گرایش و مسلکی نهنته‌ها به حل دائمی مشکلات کلیدی اقتصادی و سیاسی و اجتماعی کشور منجر نشد بلکه چالش‌های مهم همچنان روند افزایشی دارد. چالش‌هایی که امروز با آن مواجهیم، ارتباط مستقیمی با یک دولت ندارد بلکه انباشت مشکلات حل نشده طی زمان است. تبیین چالش‌ها اقتدر از سوی کارشناسان گفته و تکرار شده که دیگر بیان مجدد کلیشه‌وار آنها ملال‌آور شده است. گسترش تورم، فقر، بیکاری و ناترازی‌ها در امور مهم اقتصادی و سیاسی به فرآیندهای پویای تشدیدشونده تبدیل شده و سرمایه‌ها با شیب تندتری در معرض استهلاک قرار گرفته‌اند. بنابراین سوال این است که چرا تغییر دولت‌ها، تاثیری در حل مشکلات اساسی ندارد؟ در فضای انتخابات، که معمولاً فرصت نقد و بررسی عملکرد

۲

میلیون

درآمد به ازای هر کارگر

بررسی‌ها نشان می‌دهد که هر کارکنی که از هر نیروی کار خود بیش از ۲٪ میلیون دلار درآمد کسب می‌کند و بعد از آن هم هیوندای کره‌جنوبی قرار دارد که این عدد برای او حدود ۱/۸ میلیون دلار است. اما در انتهای جدول، این اعداد با درآمد کسب شده ایران‌خودرو و سایپا قرار دارند، جایی که این عدد برای سایپا کمتر از ۲۴۰ هزار دلار و برای ایران‌خودرو هم حدود ۱۷۰ هزار دلار است.

ریشه خرابی‌ها

چرا اصلاح سیاسی مقدم بر اصلاح اقتصادی است؟

دولت‌های گذشته فراهم می‌شود و همه کاندیدها خود را منجی کشور تلقی می‌کنند، به جای پرداختن به تفاوت سیاست‌ها در دولت‌های قبلی و محکوم کردن آنها، اتفاقاً باید به دنبال شناخت مشترکات دولت‌ها بود که چه سازوکارها و سیاست‌هایی در عرصه اقتصاد و سیاست کشور همیشه تکرار شد و لاینحرف ماند که باعث دائمی شدن مشکلات شد.

حسن درگاهی با طرح این پرسش که چرا در تداوم دولت هشتم، دولت حیرت‌انگیز و مورد حمایت نهم ظهور کرد؟ آیا هدف، بهبود عملکرد شاخص‌های اقتصادی و اجتماعی بود؟ گفته: «مگر نه آنکه عملکرد اقتصادی دولت هشتم در چارچوب اجرای برنامه سوم توسعه، بهترین عملکرد در تقویم اقتصادی کشور در سال‌های بعد از انقلاب است؟ توجه این امر جز با پرداختن به بحث سلطه سیاسی و اولویت سیاست بر سایر امور اقتصادی و اجتماعی میسر نیست. اگر انتخابات سرنوشت‌ساز باشد باید طی زمان، مشکلات کشور در حوزه‌های مختلف به تدریج کاهش یابد. چرا بعد از انتخابات، وعده‌ها فراموش می‌شود یا امکان عمل پیدا نمی‌کند و مجدداً شرایط ناکارآمدی قبل ادامه یافته و اصلاحی صورت نمی‌گیرد؟ رای دادن ابزاری برای بیان ترجیحات مردم در تدارک کالاهای عمومی و جهت‌گیری سیاست‌های حاکمیتی است. انتخابات کارآمد باید اساس تغییر و تحول و ابزاری برای اصلاح خطاهای گذشته

سیاستمداران و حکومت باشد. در حالی که در بازار انتخابات کشور متاسفانه ایده‌های ناکارآمد سیاستمداران حذف نمی‌شود و تجربیات ناموفق چون جنس بد مجدداً در دوره‌های بعد عرضه می‌شود. مسعود نیلی هم معتقد است: «شرایط امروز کشور ما به لحاظ تاریخی و از نظر نقشی که در تعیین سرنوشت آن در آینده ایفا می‌کند، وضعیتی کاملاً خاص قلمداد می‌شود. تردیدی وجود نداشته، آنچه بر ما گذشته و ما را به اینجا رسانده، حاصل آن بوده است که اقتصاد با همه امکاناتش شامل منابع انسانی، منابع طبیعی، ظرفیت‌های تولیدی و امکانات زیربنایی، برای دهه‌ها، قربانی مظلوم سیاست بوده است.»

مصادق این اظهارات این است که در طول چند دهه گذشته، منابع سرشار نفت و گاز به جای آنکه در خدمت تأمین رفاه پایدار و بلندمدت اقتصاد قرار گیرد، آن‌گاه که جوان و پرنشاط بوده به عنوان پوشاننده و ضربه‌گیر ناکارآمدی‌های حکمرانی به کار گرفته شده و اینک که ناتوان و فرتوت شده، دیگر نمی‌تواند نقش سابق را ایفا کند و کامی به سیاست‌مداران بدهد لذا در حال عیان کردن ناکارآمدی‌هاست. به عقیده مسعود نیلی، «منابع محدود آب کشور، آن زمان که نیازمند تیمار خاص بود تا بتواند برای سالیان طولانی عطش خاک را برطرف کند از سر ناآگاهی به عنوان ابزار عدالت اجتماعی و از سر تعصب به عنوان ابزار خودکفایی مورد سوء استفاده

۱۰

غول الکی

بورس تهران

بررسی‌ها نشان می‌دهد که ارزش ۱۰ شرکت بزرگ فناوری آمریکا معادل ۳۸ درصد ارزش بازار S&P۵۰۰ است. در ایران اما شرکت‌های تکنولوژی هیچ جایگاهی در میان ۱۰ غول بزرگ بورس تهران نداشته و ارزش ۱۰ شرکت بزرگ فناوری تنها یک درصد از ارزش کل بازار سهام است که نشان می‌دهد، استارت‌آپ‌های ایرانی نتوانستند، پایه‌های همپایان جهانی و منطقه‌ای خود رشد کنند.

قرار گرفت. زمین تشنه امروز دردمندانه، زبان خود را تنها به سوی آسمان گرفته که شاید قطره‌ای بر آن بیارد و چشمان کم‌سوی خود را از سر التماس به سوی حاکمان دوخته که شاید پس از گذشت دوران و تجربه‌های دردناک، جهل و تعصب را به کناری گذارند و بفهمند که این نعمت الهی از اساس ابزار چنین اهدافی نبوده است. بهره‌گیری ارزان و آسان از نعمت‌های طبیعی باعث شد، تصور شود که حکمرانی کاری ساده و بدون دردسر است. فرآیندی انگاشته شد که در ابتدای آن، منابع و ظرفیت‌های خدادادی را می‌کاری و در انتها محبوبیت دو می‌کنی. می‌توانی به درون مردم بروی و منابع طبیعی برگشت‌ناپذیر و منابع مالی تورم‌آفرین را میان آنان تقسیم کنی و از فریادهای شوق‌آمیز و قدرمندانه آن‌ها با غرور لذت ببری.»

حسن درگاهی نیز معتقد است: «تا زمینه‌های اصلاحی لازم در حوزه سیاست و حکمرانی فراهم نشود، دل بستن به تغییرات، خوش‌بینی بیش از حد است.» به عقیده دکتر درگاهی، «موفقیت اصلاحات اقتصادی کشور در گرو تعامل صحیح دو حوزه اقتصاد از یک‌سو و سیاست و حکمرانی از سوی دیگر در یک رویکرد یکپارچه است. اگر نه سیل سیاست همه را با منطق مصلحت با خود می‌برد تا جایی که قید لزوم و نیاز به پیشرفت و رفاه اقتصادی را آن‌چنان می‌زند که چه کسی گفته بود، انقلاب اسلامی با خود رفاه مردم را به همراه دارد. اقتصاددانان معتقدند، پیشرفت کشور و اثر بخشی سیاست‌های اقتصادی معطوف به رشد، نیازمند تغییرات عمده در بنیان‌های سیاسی است. در نظام اقتدارگرا اصلاحات بنیادین باید از بالا شروع شود، در غیر این صورت تداوم ناکارآمدی و در نتیجه نارضایتی عمومی، هزینه اصلاحات را برای جامعه به شدت افزایش می‌دهد. حاکمیت باید در راستای تحولات جهان، بخش مهمی از منبع قدرت سیاسی خود را در کسب قدرت اقتصادی دانسته و بر تحقق الزامات داخلی و خارجی آن متعهد شود و بر مشارکت‌های اجتماعی و سیاسی ملزم باشد و سیاست، اقتصاد و فرهنگ را هماهنگ و سازگار با هم هدف‌گذاری کند. شناخت و درک این واقعیت می‌تواند کشور را حتی در شرایط نظام سیاسی متمرکز و بدون نیاز به تغییرات تند، البته در یک

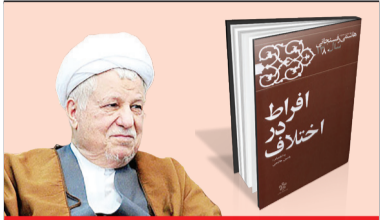
مرحله گذار به جلو رهنمون کند. حتی یکدستی و خالص‌سازی نظام حاکمیت در سه سال گذشته هم نتوانست، زیرساخت‌های اجتماعی مهم پیشرفت را فراهم کند. آنچه در حوزه سیاست و جامعه اتفاق افتاد، تنگ شدن عرصه مشارکت‌های اجتماعی حتی برای بخش مهمی از خودی‌ها و تشدید تعارض منافع بود. آنچه در حوزه اقتصاد اتفاق افتاد، تحقق رشدهای اقتصادی مثبت به برکت امکان افزایش صادرات نفت بود که آثار آن تداوم نداشته و مجدداً اقتصاد به رشدهای پایین برخورد گشت. نجات اقتصاد ایران از تله رشدهای پایین منوط به گشایش‌های جدی در سیاست‌های سمت عرضه است. سیاست‌های سمت تقاضا در شرایط نااطمینانی و نبود سرمایه اجتماعی و بی‌اعتباری سیاست‌ها، اقتصاد را یا به سمت تورم بیشتر یا به سمت رکود بیشتر خواهد کشاند و مهم آنکه سیاست‌های سمت عرضه به منظور افزایش منابع همچنین به‌روری منابع چون پیشرفت فناوری، بهبود نقش دولت و بازار، گسترش بخش خصوصی، توسعه سرمایه‌گذاری و تجارت، امنیت سیاسی و ثبات اقتصادی ... همه نیازمند اصلاح بنیان‌های سیاسی است. پس اگر چه به منظور افزایش مشارکت در انتخابات شرکت می‌کنیم و این بار بهانه‌ای هم برای این مشارکت فراهم شده است ولی همراه شادی بر چه، که دشمن شاد نشود، دل غمبار خود را به امید آینده‌ای بهتر در تراز ایران و ایرانی تسکین می‌دهیم.

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی • صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران • مدیرمسئول: سیدفاضل موسوی • سردبیر: اکبر منتجبی

زیرنظر شورای سیاست‌گذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطر یانفر، محمد قوچانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌زاده، امیر اقتصادی

مدیرهنری: رضا دولت‌زاده • عکس: رضا معطریان • ویراستار: سعیده آری‌نفر • حروف‌چین: مجتبی دیدگر • شانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۴۲ • چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۱۶۸ • توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

کارنامه: خاطرات هاشمی ۱۳۸۰

افراط در اختلاف ۲۸

دوشنبه ۳ اردیبهشت

دعوت عبدالستار از روحانی

دکتر [حسن] روحانی، [دبیر شورای عالی امنیت ملی] آمد. با دعوت [آقای عبدالستار]، وزیر امور خارجه، عازم سفر به پاکستان است. گفت، وزارت امور خارجه با این سفر موافق نیست و نیز موافق نیست درباره افغانستان با پاکستانی‌ها صحبت شود و نظامیان هم موافق نیستند که درباره مسائل نظامی صحبت شود. رهبری مخالفتی ندارد و در مسائل تجاری هم وزارت کشاورزی با خرید گندم پاکستان به خاطر آفت موافق نیست، با توجه به مشکل مذاکرات، مشورت کرد. در مورد انتخابات [ریاست جمهوری] گفت، دیشب حزب اعتدال و توسعه، جلسه داشته و نمی‌داند به چه تصمیمی رسیده‌اند ولی با مذاکره آخر با آقای [سیدمحمد] خاتمی، برایش روشن‌تر شده که ایشان می‌آید.

آقایان [عباس] ملکی و آقاچواد، فرزند آیت‌الله [محمد] فاضل‌لنکرانی آمدند. آقای لنکرانی گفت، بعضی امام‌جمعه‌ها مانع می‌شوند که سهم امام به مراجع دیگر برسد؛ از جمله آقای [شیخ‌محمد] هاشمی‌ان در رفسنجان. گفت، گرفتن خمس توسط دادگاه آقای [حسینعلی] نیری، [معاون قضایی دیوان عالی کشور] از مردم نیز به سهم امام، تأثیر منفی گذاشته است. گفت، مساله‌ای که در گذشته به عنوان غارت بیت‌المال نیز مطرح شد، باعث رکود اقتصاد و مشکل شد. پدرش در ملاقاتی از آقای [غلامحسین] محمدی گلپایگانی، [رئیس دفتر رهبری] پرسیده که چه سودی از محاکمه آقای [غلامحسین] کرباسچی، [شهردار سابق تهران] به دست آمد؟ گفت، هیچ چیز. عصر، گروهی از میرسان و معلمان هدایت‌گر در نیروی قدس [سپاه پاسداران] آمدند. آقای [احمد] سالک [کاشانی، نماینده ولی‌فقیه در سپاه قدس] گزارش داد و من درباره مسائل سیاسی و فکری و کارشناسی که برای کار آنها لازم است، سخنرانی کردم. کودک ۷ ساله‌ای که تمام قرآن و بخشی از نهج‌البلاغه را حفظ داشت نیز نمایش خوبی داد و جایزه گرفت.

آقای [کریم] زارع، معاون رئیس دانشگاه آزاد اسلامی آمد. گفت: برنامه‌ای تشکیلاتی جهت فارغ‌التحصیل‌ها دارند که ۵۰ هزار نفر فقط در تهران‌اند و گزارش از جلسه نمایندگان ادوار مختلف [مجلس شورای اسلامی] داد که او را با بیشترین رای جزو هیات‌مدیره مرکز آورده‌اند و خواستار وقت ملاقات شد. آقای حسین مرعشی، [نماینده کرمان] آمد. گفت بین جناح‌های مختلف دوم خردادی، مشاجره و اختلاف است. می‌خواست بدانند، در جلسه مجمع [تشخیص مصلحت نظام] هنگام گزارش قوه قضائیه [درخصوص علت دستگیری فعالان ملی‌مذهبی] چه گذشته است.

سه‌شنبه ۴ اردیبهشت

اجلاس حمایت از انتفاضة مسجدالاقصی

از منزل به اجلاس حمایت از انتفاضة مسجدالاقصی در سالن اجلاس کنفرانس سران اسلامی رفتیم؛ غفت هم همراه بود. با سخنرانی آیت‌الله خامنه‌ای افتتاح شد؛ ایشان نطق مفصلی از روی نوشته خواندند.

به دفترم رفتیم. آقای مهندس [رسول] زرگر، معاون آب وزارت نیرو آمد. گفت، کلنگ سد استور این هفته زده می‌شود. طرح در دوره سازندگی مطالعه شده بوده و با تأخیر شروع می‌شود. تأکید کردم که مواظب مسائلی اجتماعی هفده هزار نفر از مردم و روستاییان باشند که روستاهایشان زیر آب می‌رود. همچنین گفت، مذاکرات با کویت، برای فروش

ادامه تیتریک

نظرسازی برای اجماع

سخن اول زاکانی، کار اجماع‌سازی را برای جبهه خالص‌ساز سخت کرد. زیرا آنها از کنار رفتن دو نفر مطمئن بودند. می‌دانستند که زاکانی و قاضی‌زاده نه تنها رای موثر ندارند بلکه با اتخاذ استراتژی ترس از اینکه رقیب درحال قدرت‌گیری است، می‌توانند آنها را مجبور به کنارگیری کنند. زیرا خالص‌سازان تا الان نتوانسته‌اند هم هواداران دو نامزد اصلی خود را (جلیلی و قالیباف) مدیریت کنند و هم با چهار کاندیدا به یک توافق برسند تا در یک تقسیم کار علنی، دو نفر از آنها (زاکانی و قاضی‌زاده) در مناظره‌ها به یزشکیان حمله کنند و ذهن او را به هم بریزند و دو نامزد بعدی که جلیلی و قالیباف هستند، در میانه زمین مناظره‌ها، برنامه‌های خود را با آرامش تشریح و تفسیر کنند. اما آیا این تمام ماجراست و آیا این آخر بازی است؟

نه، بازی هنوز ادامه دارد. جبهه خالص‌ساز با برجسته کردن رای یزشکیان تلاشش بر این است که نتیجه انتخابات را در دور اول تمام کند. چند روز پیش امیرحسین ثابتی، نماینده پاچوش‌های اصولگرایان ناخواسته خبر داد که سران جبهه خالص‌ساز اساساً به دنبال مشارکت بالای مردم نیستند و با مشارکت پایین ارضا می‌شوند. آنها حتی در جلسات نیز مخالفت خود را با سخن رهبری بر مشارکت تأکید دارند، بیان کرده و می‌گویند که نظر ایشان درباره تهران و ... نیست. بدین‌ترتیب مشخص است که بنیادگرایان به دنبال چه هستند. ایدئال آنها ریاست‌جمهوری جلیلی است زیرا جلیلی تنها در صورت کاهش مشارکت می‌تواند روانه کاخ ریاست‌جمهوری شود و بر ساختمان قرمز که دفتر ریاست‌جمهوری است، وارد شود و بر صندلی او تکیه بزند. اما اگر با جلیلی نتوانستند به این ساختمان وارد شوند، می‌توانند با قالیباف نیز به تفاهم برسند. چه آنکه در مجلس نیز به این تفاهم دست پیدا کردند و او را بر کرسی ریاست مجلس نشاندند. اما زاکانی و قاضی‌زاده‌ها می‌شوند؟ آیا آنها باید کنار بروند؟

یک بار حسین انتظامی به عنوان یکی از کارشناسان میزگرد‌های انتخاباتی این سخن را از قاضی‌زاده‌ها می‌پرسید که اگر می‌خواهید در انتهای رقابت‌ها کنار بروید، من پرسش‌م را مطرح نکنم. چون نباید وقت تلویزیون و مردم را گرفت که قاضی‌زاده در آنجا گفت تا آخر می‌مانم و حتی با خنده گفت: سابقه کاندیداتوری من نشان می‌دهد که در این خصوص خیلی بدسایه هستم. در واقع اشاره او به این بود که همچون رقابت‌های انتخاباتی سال ۱۴۰۰ که با رئیسی و دیگران رقابت کرد، در این انتخابات نیز می‌ماند. او البته در سال ۱۴۰۰ از بین ۴ کاندیدا با کمی بیش از یک میلیون رای، نفر چهارم شد. اکنون نیز تصور اینکه آرای او در این سه سال افزایش یافته باشد دور از ذهن است. البته میزان مشارکت در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ کمتر از ۴۹ درصد اعلام شد. محتمل است که اگر مشارکت افزایش یابد، آرای قاضی‌زاده نیز اندکی افزایش یافته و نهایتاً تا یک میلیون و ۵۰۰ هزار رای برسد اما بیشتر از این ممکن نیست. زیرا آنچه که آرای آدمی را افزایش می‌دهد، دو موضوع است. اول جریان سیاسی اجتماعی است که پشت یک

کاندیدا قرار می‌گیرند و دوم کمین‌های تبلیغاتی هستند که می‌توانند، عرضه یک کاندیدا را متفاوت‌تر از دیگران نشان دهند. این دو موضوع در این روزها نه فقط برای قاضی‌زاده‌هاشمی که حتی برای کاندیدای دیگر که زاکانی و مصطفی پورمحمدی هستند، صدق می‌کند. زاکانی به‌رغم اینکه شهردار تهران است، سخنانش جنجالی‌تر از دیگر نامزدهای انتخاباتی است و آشکارا به دنبال درگیری و زدوخورد است اما در جامعه چندان با استقبال روبه‌رو نیست. کاندیداتوری او یادآور احمدی‌نژاد در سال ۸۴ است. هر دو از یک موضوع وارد شدند. هر دو پویولیستی سخن گفتند. یکی وعده داد، نفت را بر سر سفره مردم می‌آورد و دیگری وعده طلا به مردم داد. طبعاً مردم امروز می‌توانند ببینند اگر آن نفتی که احمدی‌نژاد گفته بود، سر سفره آنهاست این طلا هم به دست آنها خواهد رسید. اما هر چقدر که زاکانی و احمدی‌نژاد در لحن و بیان و تبار سیاسی به هم نزدیک‌اند، شرایط سیاسی اجتماعی ایران از سال ۸۴ بسیار دور است. آن ناشطی که وجود داشت تقریباً از بین رفته. اگر وعده‌های روزگاری در دل مردم می‌نشست امروز بسیاری می‌دانند که هیچ وعده طلایی و رنگین دیگری، جدی نیست. دست‌ها خالی و پوچ است. شاید به همین دلیل است که مسعود یزشکیان در روزگاری که اقتصاد پاشیده و وضع مردم به بدترین و سخت‌ترین روزهای خود رسیده است، هیچ وعده‌ای نمی‌دهد و می‌گوید حتی اگر همین قانون را اجرا کنیم، کافی است. او البته می‌داند که قانون‌گریزی، بیماری اصلی مسئولان ایرانی است. آنها می‌دانند که برای خود همه چیز می‌خواهند و برای مردم هیچ. به مردم فقط رویا می‌فروشند اما رویاهای بچه‌ها، خانواده و دوستان خودشان را اجرائی می‌کنند. اکنون تا انتخابات ریاست‌جمهوری دوره چهاردهم تنها ۵ روز مانده است. چهار نامزد اصولگرا بسیار زیر فشار هستند. به چهره پرگرم آنها در تلویزیون و برنامه‌های واسوسیمنا نگاه نکنید که آرامش موج می‌زند. آنها زیر فشار نظرسنجی‌های مختلفی قرار دارند که یکی را بالا برده و دیگری را پایین. شناسن یکی را افزایش داده و شناسن دیگری را کم کرده است.

دیروز صادق محصولی، دبیرکل جبهه پایداری در گفت‌وگویی بر دو نکته پافشاری کرد. اول اجماع بر سر یک نامزد و دوم فرمان داد که هواداران نامزدها یکدیگر را تخریب نکنند و توجه خودتان را معطوف رقیب کنید که احتمالاً نظرسنجی‌ها را برده‌اند.

اما آیا راه به اجماع رسیدن نامزدهای اصولگرا هموار است؟ براساس کدام داده و نظرسنجی آنها باید کنار بروند؟ آن هم در صورتی که ستاد هر یک از نامزدها پشت یک نظرسنجی ایستاده‌اند. چند روز پیش افشا شد که پایگاه افکارسنجی شناخت که این روزها بسیاری نتایج نظرسنجی و داده‌ها و نتایج آن را منتشر می‌کنند، متعلق به هواداران قالیباف است و از سوی تیم خبرفوری که مستقر در مشهد هستند، هدایت می‌شود. با مثلاً مرکز افکارسنجی ایسپا که مدیریت ایستنا تغییر داشته و نزدیک به دولت است. آیا این روزها معتبر است؟ مکانیسم اجماع از خود اجماع مهم‌تر است. راستی‌آزمایی یک نظرسنجی که نشان دهد این نظرسازی نیست از نتایج یک نظرسنجی می‌تواند اهمیت بیشتری داشته باشد. الاض وضعیت جناح خالص‌ساز با چهار نامزد در یک وضعیت آزمون‌کننده است. آمال آنها این است که سه نامزد کنار بروند و یکی از آنها بماند. اما زاکانی قول داده که می‌ماند. قاضی‌زاده نیز در تلویزیون تأکید کرد که می‌ماند. می‌ماند جلیلی و قالیباف که برخلاف آن دو، شناسن بسیاری برای پیروزی دارند. حداقل الان بر روی کاغذ، هر دو آنها مورد توجه هستند. هر کدام از آنها می‌زیتی بر دیگری دارد. هر دو امتیازهای مثبتی دارند و البته آرای منفی بسیاری. جلیلی تلاش

می‌کند که از زهر برجام و تحریم خود را در امان بدارد. اما وقتی مردم در یک برنامه تلویزیونی شنیدند که مصطفی پورمحمدی اعلام کرد که جلیلی مخالف تصویب افای‌تی‌اف بود، چون قرار بود روحانی آن را اجرا کند، آه از نهادشان بلند شد زیرا یکی از گرهای اصلی اقتصاد کشور، عدم تصویب افای‌تی‌اف بوده و هست. یا تحریم‌هایی که در دوره دبیری جلیلی در شورای عالی امنیت ملی وضع شد، اقتصاد ایران را درگروان و زندگی مردم را دست‌خوش ناملایمات بسیاری کرد تا فقر گسترده‌تر شود. جلیلی تلاش می‌کند برای عدم پذیرش افای‌تی‌اف با وجود تحریم‌ها، استدلال‌ات علمی و اقتصادی و سیاسی پیدا کند اما برای مردمی که در سختی زندگی می‌کنند، سخنان او بیشتر توجیه است تا توضیح. پس آرای منفی او از این زاویه بالاست، چه آنکه راه‌حلی هم برای برون‌رفت از تحریم، فیلترینگ، گشت ارشاد و افای‌تی‌اف ندارد. از آن سو، قالیباف نیز آرای منفی بالایی دارد. او نیز همچون جلیلی سابقه شکست در انتخابات ریاست‌جمهوری و حضور چندباره را دارد. طبعاً چنانکه یکی از کارشناسان میزگرد انتخاباتی گفت، او هر جا توزیع قدرت باشد، د قالیباف هم می‌خواهد باشد، گویی یک «ذهن بی‌قرار» برای نقش گرفتن در دولت دارد. اما این ایراد یا رای منفی نیست. آرای منفی او از آنجایی برخاست که اگر چه خود را یک تکنوکرات اصولگرا نشان داد اما رفت زیر پرچم پایداری‌ها. از یک مدیر اجرایی درجه اول به یک نیروی سیاسی درجه چندم تقلیل پیدا کرد و نقش خود را به عنوان یک پیمانکار تقلیل داد تا جایی که جلیلی نیز به این موضوع اشاره کرد که رئیس‌جمهور پیمانکاری نیست. قالیباف برنامه‌های مختلفی را برای برون‌رفت از شرایط فعلی ارائه کرده اما سوال این است که چرا در چهار سال گذشته که رئیس مجلس بود، چنین نکرد؟ هم درباره گشت ارشاد، هم درباره فیلترینگ، هم تحریم. نکته بعدی خانواده و اطرافیان او هستند که آرای منفی قالیباف را به شدت افزایش داده‌اند. از روزی که او تأیید صلاحیت شد، تاکنون سه خبرنگار که اشارات مستقیم می‌کرد و اطرافیان وی داشتند، بازداشت شدند. حضور دختر آقای قالیباف که از سوی کمین او انتخاب شده بود نه تنها مشکلات وی را حل نکرد بلکه بیشتر هم کرد.

به هر صورت در یک ارزیابی شتابزده و کلی می‌توان گفت، صرف‌نظر از تمایزها و آرای نزدیکی که جلیلی و قالیباف دارند، انصراف و کنارگیری آنها هم سخت است و هم آرای آنها تماماً به سبب دوست و هم‌جناحی آنها ریخته نخواهد شد. این‌گونه نیست که اگر قالیباف کنار رفت، تمام آن افرادی که اعلام کرده‌اند به وی رای می‌دهند به فردی که قالیباف معرفی کرد، رای بدهند. رای به خود فرد با رای به فردی که کاندیدای اصلی اعلام می‌کند، متفاوت است. همچنین بعید به نظر می‌رسد افرادی که در بدنه اصولگرایی هستند و در انتخابات مجلس لقب پاچوش را دریافت کردند با کنار رفتن جلیلی به سود قالیباف به قالیباف رای بدهند.

و نهایتاً در یک نگاه کلی می‌توان گفت، به نامزد شناسن بسیاری دارند. هم جلیلی، هم قالیباف و هم یزشکیان. طبق برآورد کلی نظرسنجی‌ها هیچ یک از آنها این شناسن را ندارند که در دور اول انتخابات، پیروز و رئیس‌جمهور شوند. دو احتمال بیشتر متصور نیست، یا یکی از آنها با یزشکیان به مرحله دوم برود، یا آنکه قالیباف و جلیلی با هم به مرحله دوم بروند که در این وضعیت آنها در هر شرایطی پیروزند اما اگر با یزشکیان به مرحله دوم بروند، رقابت سخت‌تر خواهد بود، اگر چه جبهه اصولگرایی در این صورت تمام‌قد پشت نامزد خود می‌ایستد و یک دو قطبی سنگین شکل خواهد گرفت که باید منتظر ماند و دید که چه اتفاقی می‌افتد و نام چه کسی از صندوق بیرون می‌آید.

آگهی مناقصه عمومی شمار مناقصه ۲۹۶۹۱

شرکت گاز استان مازندران (سهامی خاص)

شرکت گاز استان مازندران در نظر دارد مناقصات جدول ذیل را بین پیمانکاران واجد شرایط با مشخصات و شرایط ذکر شده به روش مناقصه عمومی و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبل، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

ردیف	موضوع مناقصه	شماره در سامانه	مبلغ تضمین	مبلغ برآورد
۱	ساخت و نصب ۵۰۰ علمک پراکنده و اجرای ۵ کیلومتر شبکه حفره خالی در سطح شهرستان آمل به روش PC	۲۰۰۳۰۹۱۵۷۸۰۰۰۰۵۷	۲,۵۰۷,۵۰۵,۰۰۰	۵۰,۱۵۰,۹۲۸,۵۸۴
۲	ساخت و نصب ۳۵۰ عدد علمک پراکنده و اجرای ۴ کیلومتر شبکه حفره خالی و نگهداری و تعمیرات تاسیسات گازرسانی در سطح شهرستان کلاردشت به روش PC	۲۰۰۳۰۹۱۵۷۸۰۰۰۰۵۸	۳,۲۰۷,۵۸۰,۰۰۰	۶۴,۱۵۱,۱۵۸,۷۶۹

شرح مختصر کار:

- محل تأمین اعتبار: منابع داخلی / سایر منابع
- نوع تضمین فرایند ارجاع کار: تضمین معتبر براساس آیین نامه تضمین معاملات دولتی مصوبه هیات وزیران به شماره ۱۳۳۴۰۲/۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ و اصلاحات بعد از آن درخصوص کارهای پیمانکاری
- محل اجرای پروژه: در محدوده گاز استان مازندران
- تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه ۱۴۰۳/۰۴/۱۸ می باشد.
- مهلت زمانی در یافت اسناد مناقصه از ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۰
- مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۰ صبح روز شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۳ ضمناً مهلت تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار تا پایان وقت اداری ثبت انوماسیون اداری و تحویل دبیر خانه رمز محرمانه حراست گردد)
- زمان بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۱
- مدت اعتبار پیشنهادها: سه ماه می باشد و این مدت حداکثر برای یکبار قابل تمدید است.
- شرایط متقاضی:
 - داشتن گواهی صلاحیت در رشته تاسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه با ظرفیت آزاد و مجاز
 - داشتن توانایی ارائه تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار و انجام تعهدات طبق ضوابط کارفرما
 - داشتن کد اقتصادی از وزارت اقتصادی و دارایی
 - ثبت نام و اخذ کد اطلاع رسانی پایگاه ملی مناقصات با مراجعه به سایت <http://iets.mporg.ir>
 - ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده منتهی به ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ برای پیشنهادهای بالای ۱۰ برابر نصاب معاملات متوسط باشد الزامی است. با رعایت ماده ۴ آیین نامه راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی.
 - «حداقل نصاب پیشنهاد دهنده در این مناقصه ها سه مناقصه گرمی باشد. (ملاک تعیین تعداد مناقصه گر، بعد از تأیید صحیح بودن محتویات پاکت الف می باشد).
 - قیمتها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد(در صورتیکه کالا مشابه تولید داخل دارد)
 - متقاضیانی که دارای شرایط مذکور در بند «۹» فوق بوده و آمادگی اجرای پروژه را دارند، می‌توانند در مهلت تعیین شده فوق الذکر جهت دریافت اسناد به سایت اعلام شده مراجعه نمایند.
 - شرکت کنندگان در مناقصه، میبایست شماره ثابت و شماره فکس دفتر خود را در سامانه ستاد ارائه نمایند در غیر اینصورت مسئولیت عدم اطلاع رسانی در مواقع ضروری به عهده آن شرکت می باشد و حق هیچگونه اعتراضی نخواهند داشت.
 - به پیشنهادات شرکت های دارای هیات مدیره مشترک موثر در انجام مناقصه تر تیب اثر داده نخواهد شد.
 - جهت کسب اطلاعات بیشتر در سایت شرکت گاز استان مازندران به آدرس www.nigc-mazandaran.ir و پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور به آدرس <http://iets.mporg.ir> مراجعه نمایید.
 - اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه
 - مرکز تماس: ۰۲۱-۴۱۹۳۴۰۰۰ و ۰۲۱-۵۷۸۹۵۰۰۰
 - دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۳۷۲ و ۹۵۱۹۳۷۶۸

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۴/۰۳

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۴/۰۲

شرکت گاز استان مازندران